

**Фото
автора**

Від автора

Про себе. Народився 18 лютого 1936 року в с. Женишківці Віньковецького району на Хмельниччині в сім'ї робітників.

Дитинство і юність пройшли в с. Ходаки Барського району на Вінниччині, де у 1951 році закінчив семирічну школу. Середню школу закінчив у 1954 році в уже згаданих Женишківцях.

У 1956 році закінчив Говірське технічне училище, що у Віньковецькому районі. Згодом, у 1965 році закінчив Вінницький педагогічний інститут (фізико-математичний факультет).

Працював комбайнером, трактористом, вчителем фізики у Пиківській СШ Калинівського району на Вінниччині. На пенсію вийшов за інвалідністю у 1986 році.

Мій літературний дебют відбувся на початку семи десятих років минулого століття. Друкувався в районній, обласній та республіканській періодиці.

У 2004 році вийшла моя перша збірка сатири у гумору «Довкола дуба». А у 2009 друка- «Трасти і контрасти».

До пропонованої читачеві третьої збірки, «На реформованому Майдані», увійшли гуморески, написані упродовж багатьох років. Отож читач віднайде тут неповторні «принади», як соціалізму так і капіталізму.

Олексій Бойко

ПЕРЕДМОВА

Нова творча вершина Олексія Бойка

Книга Олексія Михайловича Бойка «Непричесані персонажі» - чергове сходження автора на нову вершину своїх творчих здобутків. Саме так - на вершину. Адже з кожною наступною збіркою Олексій Михайлович додає творчому позитиву, все більше і глибше розкриває свій талант, як гуморист і сучасний сатирик.

Твори Олексія Бойка вирізняються лаконізмом, небагатою, але чіткою логікою, цікавими сюжетами, точними художніми образами, які й без відповідного художнього підсилення творів малюнками, активізують у читача власне образотворення.

Олексій Михайлович відомий своїми творами не тільки на Вінниччині. Його читає вся Україна. Адже він публікується в таких багатотисячних всеукраїнських виданнях, як «Перець», «Дніпро», «Сільські вісті» та інших.

На регіональних рівнях твори Олексія Михайловича публікувались у колективних збірниках Вінницького куреня гумористів імені Степана Руданського - «Веселому роду нема переводу», в літературно-мистецькому журналі «Вінницький край», у сміх описах Міжнародної асоціації українських сатириків і гумористів «Весела Січ» та в інших популярних виданнях.

Книга «Непричесані персонажі» продовжує традиційну творчу лінію автора, яка характеризується розмаїттям тематики творів, їх щирою, народною усміхненістю і такими ж - іронічністю та саркастичністю. Крім того, до характерних рис сатиричних віршів Олексія Бойка можна віднести їх актуальність і гостроту, з якою автор висміює пороки тих дієвих осіб елітарного можновладного оточення, які, якщо про когось дбають, то - лише про себе.

Ловлюсь на думці, що такі твори сприймаються суспільними керманичами і керманчиками негативно. Але це не недолік творчості автора, а його великий позитив і громадянська позиція.

Маючи багатющий життєвий досвід і чіткі світоглядні орієнтири, Олексій Михайлович по-іншому писати не може і не буде. В цьому він бачить головне покликання і місце в літературі, отже й в суспільстві.

Серед переважної більшості українських громадян завжди були, є і тепер ті, хто готовий підтримати не тільки морально, а й коштами таких авторів, як Олексій Михайлович Бойко. Адже його твори любить широкий читач. Вони не лише додають людям веселого настрою, але й пробуджують національну свідомість, небайдужість до процесів, які відбуваються в суспільстві, виховують патріотизм.

Тому, як один з читачів і поцінувачів творчості Олексія Бойка, щиро вітаю його з виходом у світ книги «Непричесані персонажі» і вірю в талант, творчі сили, мужність, з якою він долає фізичні недуги і життєві негаразди. Переконаний в реаліях недалекої перспективи написання ним наступної гумористичної збірки.

*Леонід Куций, поет-гуморист,
член Національної спілки письменників України*

**(Малюнок
за тематикою розділу)**

Про натуру і температуру

- Жінка в мене прехороша.
Дітям дасть пуття і грошам.
І дружина, як дружина.
Лиш холодна, мов крижина.
- А моя... Уже з долонь
Не дружина, а - вогонь!
Кинь у рот їй кавал глини,
З рота вилетять... цеглини.

Поділився секретом

- Поділися, що ти робиш,
Аби чуб не випадав?
- Що роблю? У суд заяву..
На розлучення подав.

Не брався

Чоловік прийшов з роботи
Та мерщій до миски.
- Помий руки. - Жінка каже,
Й подає сосиски.
- Мити руки. А навіщо?-
Чоловік озвався-
Я сьогодні не роботі...
Ні за що не брався.

Прорахувалася

- Ти ж бачила, що я скупий,
Що в мене такі гени.
Навіщо було стрімголов
Вискакувать за мене?
Навіщо було, взагалі,
Зв'язувать стосунки?
- Я думала, що ти скупий
Лише... на поцілунки.

Сімейна телепатія

- Невже тебе не цікавить,
Чого я так плачу?!
- Та цікавить! Бо чудово
Знаю твою вдачу.
- То ти знаєш, а дружина-
Сльози проливає!
- На жаль, в мене на ці сльози...
Валюти немає.

Дрова

- Ну, вітаю тебе, Йванку!
Замирив таки Вас Бог.
Бачив, з тещею ще зранку,
Дрова різали удвох.
- Не чіпляй ти Божі сили,
Й не гірчи мені в біді.

То ми меблі так ділили,
Щоб не битись у суді.

Наклеп

- Ну, як ви тут живете? -
Пита доню Варка. -
Чула, у вас цілий тиждень
Не вгаває сварка.
- Який наклеп! «Цілий тиждень
В сварці невгаваем!»
Та ми, мамо, уже місяць,
Як... не розмовляєм.

Тому й не знає

- Не вірте цьому заблуді!
Неправду верзе гуляка!
Не слухайте його, судді!
Таке на жону патяка!
Це він, без кінця і краю,
Коханок вхитрявся гріти.
Тому я тепер й не знаю...
Від кого у мене діти.

Налякав

- Ти приїдеш?
- Не приїду...
Є на те причина.
Прости мені, якщо можеш.
В мене є - дружина.
- О, Господи! Налякав!
Має він дружину...
Я подумала, що в тебе...
Викрали машину.

Тому й не знає

- Не вірте цьому заблуді!
Неправду верзе гуляка!
Не слухайте його, судді!
Таке на жону патяка!
Це він, без кінця і краю,
Коханок вхитрявся гріти.
Тому я тепер й не знаю...
Від кого у мене діти.

Залишили книжку

Не був Петро у Адама
Років, мабуть, їять.
А це прийшов. Роздивився
І почав казати:
- Господиня, бачу, справна,
А діток - не чуть.
Не збагну. Не прилітали
Лелеки, мабуть.

- Прилітали... - Хитро глянув
На Петра Адам.
- І що ж вони залишили?
- Книжку... «Зроби сам».

Веде за руку

Ідуть жінка з чоловіком
Убрід через річку.
Довкруг діти купаються
В тихому потічку.
Ідуть, бредуть, розмовляють,
Вже й вода по шию.
Раптом жінка спохватилась:
- Андрію! Андрію!
Де дитина? О, Господи!
Де Іванко?! Чуєш!..
- Я веду його за руку.
Чого репетуєш!

Козел

У автобусі панянка
Дядька запитала:
- Мабуть доня побачити
Море забажала?
- Яке море!- Мовив дядько-
В нас не ті масштаби.
Ми їдемо недалечко,
У село, до баби.
Хай дочка козла побачить
Справжнього, з рогами.
А то вона зна про нього
Лише зі слів мами...

Чекає дитину

- Чули, Гапка Давидова
Надію плекає...
- На що, кумо?!
- Як - на що?
Дитину чекає.
- Невже, кумо?! Не втримаюсь...
Держить мене, люди!
А коли ж це, голубонько,
Диво оте буде?
- Та місяців через три
(Казав кум Давидів),
Бо два роки її син
Вже, либонь, відсидів.

Свинячий грип

Одбуяли, одшуміли
Молоді літа.
- Як, Пилипе, поживаєш? -
Опанас пита.
- Та спасибі! Донедавна
Все гаразд було.
А це, в сина і невістки, -

Мову одняло.
Почали до батька хрюкати. -
Скаржитися Пилип. -
Схоже, діти захворіли
На... свинячий грип.

Як котіві

- Щось ти, друже, скинув жир.
Чи то так - здається?
Розкажи-но, як воно
У приймах живеться?
- Як котіві! День жирую
На тещиних дулях,
А як теща ляже спати,
То я - по каструлях.

Одвічні чекання

Як були маленькі
Діточки мої,
Любо щебетали,
Наче солоїї:
«Ти ходив, татусю,
До лисички в ліс?»
«Покажи, татусю,
Що ти нам приніс!»
День пройде, бувало,
Місяць промайне, -
Все чогось чекають...
Тільки - не мене.
То, бува, чекають,
Щоб у поле взяв.
То - купив щоб цяцю.
То - цукерку дав...
Підросли потроху.
Стали вже чекать,
Щоб купити джинси,
Щоб на танці дати.
Далі - на «науку»,
Щоб грошей зібрав.
Зразу ж, по «науці»,
Щоб на «тачку» дав.
І пішло, погнало
Вихором крутить...
Той уже чекає,
Хату щоб купити,
А у того дача
Ще без покриття...
Так чогось чекали
Діти все життя.
Ба! Вже не щебечуть.
Вже й не впізнають.
Та, однак, чекати
Не перестають.
В кожного є хата,
Є гараж, є льох...
Тепер всі чекають...

Аби батько... здох.

Не для печі

Якось Гнат клепає підкову.
Скачуть іскри. Дує міх.
- Будь здоровий!
- Будь здорова!
Принесло тебе на гріх.
Що зчинилося, небого?
Хто нагнав тобі журби?
- Не питай мене нічого.
Рогача мерщій роби.
- Але ж я, Одарко, знаю...
- Те, що знаєш, те - твоє.
Печі, справді, я не маю.
Зате... зять у мене є.

Не докине

Майстер спорту, чемпіон
(Що ядро штовхає),
Зміряв оком стадіон -
Тренера втішає:
- Маю намір результат
Поліпшити дещо, -
І вказав на перший ряд,
Де сиділа теща.
- Розумію намір твій.
Знаю твою вдачу.
Але ти туди ядро
Не докинеш, бачу.

Рятував би лева

У столичнім зоопарку
Біля клітки лева
Зупинилася з Іваном
Жона його - Єва.
- Якби, раптом, цей левисько
Стрибнув через браму,
І на мене щоб напав
Та на мою маму,
То кого б ти, Іваночку
(Хотіла б я знати),
Кого б із нас ти, найперше,
Почав рятувати?
То - кого? - Перепитала
І... замовкла Єва.
- «Кого?» «Кого?» Я, найперше,
Рятував би... лева.

Зрозумів

Наважився чоловік
Жінку запитати:
- Що б таке тобі купити
До круглої дати?
Жінка в роздумах важких
Довго не вагалась:
- Купи мені щось таке,
Щоб я здивувалась.
Щоб я ніжною ледьледь

На щось натиснула,
І щоб стрілка, у ту ж мить,
За сотню рвонула.
- Годі, мила, Зрозумів!
Беру до уваги.
І за мить припер жоні...
Підлогові ваги.

Торги

- Ти куди так рано, Грицю?
- Та на ярмарок іду.
Онде, бачиш корівчину
На налігачі веду.
- Якби бачив, то б навіщо
Я питав тебе дарма.
Не мели дурниці, Грицю,
Корівчини тут нема.
Гриць поволі оглянувся:
- Тьфу ти, чорт її візьми!
Це ж зосталась худобина
На подвірі... у куми.

Горошок

Іде дівча, шацірує
Березовим гаєм.
Біла сукня на дівчаті
Горошками грає.
А назустріч іде дядько.
Іде - задивився.
Далі й каже: - Цим горошком
І я б не вдавився.
- Не вдавились би, можливо,
Якби розжували.
У вас в роті на горошок
Зубів уже мало.

Гостини

Кум частенько до куми
Ходив у гостини.
І з причини гостював,
І так - без причини.
А це, якось, завітав...
Кума пригощає.
Раптом цуцик у кутку
Про себе звіщає:
Настовбурчився, гарчить,
І очі – мов диски.
- Це ж чого він?
- Бо їсте, куме...
З його миски.

Слухавка і потяг

Наказує секретарці
Шеф по телефону:
- Приходь зараз до потягу
В сам кінець перону.
Як зачула те дружина,
Слухавку вхопила

І шефові на капусту
Нюхавку побила.
Розв'язалось все миттєво,
Без інтриг та сварки.
Враз утратив нюх і потяг
Шеф... до секретарки.

Котяча проблема

- У Туреччині, куме,
Так зрадливих карають:
У мішок жінку садять
І у річку жбурляють.
Не одну, а у парі!
Кіт їй пару складає,
Котрий з жінкою разом
До мішка потрапляє.
- О це - кара! І нам би
Так зрадливих карати.
- Так то так... Але, куме,
Де котів стільки взяти?!

Поношені

Сидять старі, розважають,
Як - то воно буде.
Пригадують, небораки,
Усе, що минуло.
- Пам'ятаєш, - один каже, -
Як ми вдвох косили!
Як нас гарні молодиці
На руках носили!
- Що носили- то носили!,,
Як не пам'ятати.
Видать, тому ми з тобою
Й поношені, брате.

Кохання з перепочинками

Пташко моя, голубонько,
Вечірня зірко,
І без тебе не солодко,
І з тобою гірко.
Було, літав соколиком
Через огорожу.
Тепер не те, що літати -
Ходити не можу.
А ти усе світиш, світиш,
Мов зіронька з неба.
Хоч би хмару де вирвало...
Відпочити треба!

Порозумілися

Сидить баба, вишиває -
Візерунки творить,
І впівголоса, про себе:

І вбачаю заковику,
Що краса врятує світ.
- Не гріши!- Озвалась баба. -
А згадай-но ті часи,
Коли пику цю, нахабо,
Звав же сам взірцем краси.

(Малюнок
за тематикою розділу)

Мавпині діти

- Бабцю. Бабцю! А то правда,
Що від мавпи люди?
- Та яка ж то правда, доню!
То все - від облуди.
То самого диявола
Вигадки ворожі.
Ніхто із нас не від мавпи.
Всі ми - діти Божі.
- Е, ні, бабцю! Не усі.
Лиш ми з вами - Божі,
А п'яниці - ті від мавпи,
Бо... на мавпу схожі.

Залізні зуби

- Твій дідусь вовків боїться? -
Клим пита у Каті.
- Вовків, Климку, всі бояться,
Бо вони зубаті.
- А мій дідусь не боїться,
Хоч вовки і грізні,
Бо я знаю, що у нього
Всі зуби... залізні.

Посадили

Каже Аллочка мала:

- Я у Африці була.
Там солдати біля штабу
Посадили «баобабу».
- А у нас, - щебече Ліда, -
Посадили «баодіда»,
Самогонку щоб не пив,
Й «баобабу» щоб не бив.

Марно пропадають

Петрик пильно в зоопарку
Слонів розглядає.
Стоїть, дивиться. Аж, раптом,
Татуся питає:
- А батьки-слони слоняткам
Вуха наминають?
- Ні.
- Шкода! Такенні вуха
Марно пропадають.

Професійна орієнтація

- Мені мама для в'язання
Купить спиці і нитки.
- А мені мій татко купить
Для калюжі чобітки.

Замочив

У новому кожушку
Петя вбіг до хати.
Але замість татуся
Стріла його мати.
І одразу почала:
- На чий розум клюнув?!
Який-такий тебе дурень
У калюгу всунув?
- І не дурень! А татусь
Велів так робити.
Казав: «Петю, кожушок
Треба... замочити»

Видра

- Дідусю! В річці видра є! -
Дариночка товкмачила.
- То відображення своє
Ти, доню, в річці бачила.

Пішли грітись

Стоїть дитя на морозі,
Сльози ледь ковта.
- Ти чого, синочку, плачеш?-
Тітонька пита.
- Татко з дядьком пішли грітись,
А я... сам... стою.

На дворі глибокий сніг,
На снігу синичка.
Над синичкою висить
Гарна годівничка.
Але й ній - ані зерна,
А мороз лютує.
Може, дітки, хтось із вас
Пташку нагодує.

Різні бачення

- Бачиш, Петю,
Як мій робот
Бар'єри долає?
- Ні! Я бачу,
Що твій тато...
Зайві гроші має.

Доміно

Купив Рома доміно
На першу зарплату.
- Давай, - каже, - зіграємо,
Якщо вмієш, тату.
- Грати, сину в доміно,
То не хитре діло.
Але воно на роботі
Мені очортіло.

Уточнив

- Батько вдома? - Запитав
Незнайомий Рому.
- Вдома! -
Ствердно відповів
Незнайомцю Рома.
Через хвилю, по дзвінку,
Дядько знов питає:
- Якщо вдома, то чому
Не відповідає?
- Ну, по-перше, з батьком ви
Бачу, незнайомі.
А, по-друге, живемо...
Ми не в цьому домі.

Сам поспробуй

- Скільки можна, здорованю,
Одне слово їяти?
-А ти спершу сам поспробуй,
Тоді будеш знати.
Ось, наприклад, ці прямі?
- Рівні, однакові.
- Тепер, тату, ці слова

Антинаукові.
- Тоді, може, ці прямі,
Г-м... еквівалентні.
- Ні! Страшніші. На, читай.
Батько: «Кон-гру-ент-ні».
- Тепер бачиш. Я ж казав:
Слова - не дай Боже!
Сам учитель не завжди
Вимовити може.

Іще мале

- Заставте сина прочитати
Оту табличку, тітко.
«У нас не курять!»
В ній усе: дохідливо і чітко.
- Та я б застала... повір,
В самої серце мліє!
Але ж воно іще мале,
Читати іще не вміє.

Корисні птахи

- Як птахи
корисні для людини?
Звернувся питально
вчитель до Ірини.
В Ірини відповідь
з'явилася негайно: -
- Варені та підсмажені,
звичайно.

Мистецтво і ощадливість

- Нумо, дітки, - каже вчитель, -
Гарно поміркуйте
І швиденько: небо, хмари і дощ
Намалюйте.
- А я дощик малювати
Не буду навмисне!
- Це ж, Івасику, чому?
- Бо альбом... розкисне.

Питай маму

Сидить Рома над картою
Мало не дріма.
Де вже тільки не шукає
Та усе - дарма.
- Поможі мені, татусю,
Відшукати Алтай.
- Мама все переставляє
її - і питай.

Хобот

- Татку, вчитель нам казав, -
Петрик не вгаває, -
Ніби муха, як і слон,
Справжній хобот має.
- Краще б, сину, він казав,
Як у світі жити,
А не навчав, як слона
Із мухи робити.

Розсердився

Подає Дениско табель
Й очі одвертає.
- Ну, що казав тобі тато?
Вчителька питає.
- Та нічого. Розсердився...
Отож, пам'ятайте,
Коли його побачите,
Краще... обминайте.

(Малюнок
за тематикою розділу)

Будівничі змагання

Якось Петро запитусь:

- Не збагну я, Гнате,

Чому це ти перестав

Хату будувати?

- Ситуація така, -

Гнат йому шепоче, -

Бачиш, сусід будується,

Висунутись хоче!

Я буду чекати.
Мені треба одного з них...
Витурити з хати.

Папір

Прийшов сторож на ставок
Сонце зустрічати.
Аж угледів мужика...
Та давай кричати:
- Досить бовтатись! Вилазь!
Бо вудки вкорочу.
А не вилізеш - мопеда
У ставку замочу.
- Замочити мій мопед -
Вчинок не козацький.
Ти он «Мерса» замочи,
Коли такий хвацький.
- Можу й «Мерса»!
Це ж не звір -
Вистачить уміння.
Та при «Мерсі» є папір...
Із управління.

Вполювали

Аби з неба мухи білі -
Для мисливців теми є.
Два - зустрілись по неділі,
Кожен згадує своє.
- Скільки вчора ми стоптали!
Знає, мабуть, один Бог.
- А ми, таки, - вполювали!
Одного - на чотирьох.
- А коли прийшло ділитись,
То як згоди ви дійшли?
- А чого було сваритись?
Ми зайчиська... не знайшли.

Захист

Ефір не зна поганой погоди
(Потвердить кожен радіослухач),
Бо навіть атмосферні перешкоди -
То захист від... поганих передач.

Має дулю

На тракторі працюю -
Ні свят, ні вихідних.
І день, і ніч тупцюю
На фермі біля них.
З доярками - лягаю
З доярками - встаю.
І, врешті, - дулю маю
За працю, за свою.

Осадили

- Чому так низько посадили

Номенклатурну каланчу?
- Тому, що рабські їй годили,
Та все плескали по плечу.

Безкоштовно

- Я веду із вами , пане,
Грішми розрахунки -
- За уроки моїй доньці,
А не за цілунки!
- Не хвилюйтесь!
Не турбуйтеся
Оплати стосовно.
Я цілую вашу доньку
Зовсім... безкоштовно.

Реєстрація

В РАГСі Тому запитують:
- Хто батько дитини?
- Стасик. - Тихо каже Тома,
Зирка з-під хустини.
- А прізвище? - Чемно ставлять
Запитання Томі.
- Ми зі Стасиком так близько
Не були знайомі.

Уже нема

Туристи у тубільців
запитали:
- Чи є у вас, пробачте
канібали?
- Уже нема. - Запевнили
тубіли. -
Ми тут останнього
Іще учора...
З'їли.

Безстрашний дід

Повернувся дід із варті,
Став онук його питать:
- Чи не страшно одному вам
Серед поля вартувать?
- Та бува! Бува злякає
Навіть кущик полину.
Але страх минає, сину,
Зразу, тільки-но... засну.

Роз'яснив

- Подивись, Омелько знову
Крадене везе.
Не збагну, невже людину
Совість не гризе!
- Якби совість його гризла,-
Роз'яснив Пилип, -

То давно кістки у нього
Голими були б.

Бізнес

- Чи Іванові пожитку,
Чи глузду бракує,
Умостився під церквою,
Сидить - жебракує.
- Облиш, Петре, перейматись
Намарне Іваном.
То у нього такий бізнес.
Марить стати... паном.

Кар'єра

- Коли кар'єру я свою
розпочинав
Крім розуму, - нічого більше
не мав.
- Який же страх ти мусив
подолати,
Щоб з мізером таким
кар'єру починати!

Гроловиця

Ганна Павлівна? З промбазі?
О, то молодиця!
Вона у нас, у промбазі,
Як та гроловиця.
Не питає: хто ти, що ти
І звідки ти родом?
Навіть шеф і той буває
Йй... громовідводом.

Так ведеться

Віками так ведеться у житті:
Перед титанами не никнуть
головою.
Перед пігмеями ж - складаються
удвоє,
Аби-но ті були... на висоті.

Шпаки і горобець (байка)

Шпаки на Горобця
До суду подали.
Негідник дім зайняв,
Де ці птахи жили.
Та справа Горобцем

Все ж виграна була.
Мав сірий прихвостень
Записку ... від Орла.

Друзі

Якось Пінгвін зізнався
Папузі:
- А знаєш? Ми з тобою
друзі!
До того ж друзі чималі -
Вікуєм на одній землі.
На те Папуга - ані слова,
Бо розумів, до чого мова.
_ * _ * _ * _ * _
У друзі ладен свататись
і чорт.
Аби відвідати у тропіках...
курорт.

Оце дихнув

- Мови про зарахування
Геть не може бути:
Із вашої трудової
Самогоном чути.
- Хіба міг я передбачить
За такий час лихо?!
Уже місяць, як директор...
На печатку дихав.

Останній раз

Завфермою до доярки
Наблизився шпарко:
- Знай, востаннє ловлю тебе
З комбікормом, Варко!
Варка дивиться на нього,
Сльози напливають:
- Невже, - каже, - на пенсію
Тебе відправляють?!

Туман

Пані і панове!
На вус намотайте:
Нікому у вічі
Туман не пускайте.
В густому тумані
(затямте і «оне»!)
Найкраще сприймається
Світло ч е р в о н е.
Це втямити мусять
(Для зрілості духу)
І вельми високі
Керманічі РУХУ.

Хрещення

- Чому, сину мій, так пізно
Хрещення приймаєш?
Кажі правду перед Богом,
Що на душі маєш?
- Та чи раз казав я правду
В конторі, в сільраді...
Тільки правдою тією
Не всі були раді.
Тепер, отче залишилось
Звернутись... до неба!
Хай хоч раз, хоч перед смертю,
А помитись - треба.
Бо в селі - од краю віку,
Від дня сотворіння -
Нема лазні і понині,
Одні... «заверенія».

Щипач

Заліз щипач у кишеню
Та ураз - попався.
Потерпілий привселюдно
Ганить його взявся.
- На костюмчик він спромігся.
Мов, справді, щось гоже!
А на совість, лобуряка,
Спромогтись не може.
- Я усе роблю на совість. -
Злодій зізнається. -
Та, як бачите, не завжди
Мені це вдається.

Наворожена косовиця

Ворожка віщує
Коханці нардепа:
- Невдовзі на тебе
Чекає халепа.
На карту лягає
Дорога й мужчина.
-О, Боже! - Вжахнулась
Дівиця Марина. -
Це ж знову мужчина...
І знов - на дорозі.
Я вдруге таке
Пережити невзможі!
Мені ще вчорашнє
Забути несила,
Коли я під буфер
Мужчину... скосила.

Шлункова екстрасенсорика

Одні живуть на обдках,
Інші їдять шпроти...
Скажи мені, що ти їси,
І я скажу— хто ти.

Не була в ужитку

У нього совість чистою була,
Чистішою музейного алмазу.
Бо, як ви здогадалися, вона
В ужитку не була іще ні разу.

Не врахував

Був на ведмедя схожий зав.
На «папу» клали - смачно ссав.
Та все ж чогось не врахував,
Підвів тонкий наживи смак.
Заївся! І заплутавсь так,
Що замість теплого барлогу
Попав... у камеру вологу.

Містерії лівої бухгалтерії

Працювала Тася
в касі.
Ліві гроші були
в Тасі.
А крунуло касу
здати:
Ані грошей, ані...
хати.

Ще й сам не знає

Підозрілий - за валізу,
Та гайда тікати!
Охоронець те помітив
І нумо гукати:
- Стій! Не думай утікати.
Все одно піймаю.
Що там в тебе у валізі?
- Я ще й сам не знаю.

Мисливець

- Диво! Як Микола
Зміг купити рушницю?
- А ти її бачив?
Не мели дурницю!
- То чому ж мисливцем
Стали називати?
- Нав'язливо мислить:
«Де б що «вполювати».

Слід

На алеї, що тяглась
Понад берег строго,
Непомітно наздогнав
Молодий старого.
- Цигарочка у вас є?
Тільки швидше, діду!

- В житті, сину, не спіши -
Не залишиш сліду.
- Слід я, діду, вже залишив.
За цигарку - дякую.
А спішу, бо йдуть по сліду
Люди... із собакою.

Краля

Ходить Галя,
Мов та краля,
Горда, гонориста.
Все гарненьке,
Все чистеньке!
Лиш душа... нечиста.

Браслети

- Нащо тобі на заїґстях,
На обох, браслети?
Вони в тебе, як прикраси,
Чи, як амулети?
- Вони - мої обереги
(Дякувати Богу!).
Вони мені, друже, служать
За пересторогу.
Чи щось вкрасти надумаю,
Чи «взяти» додому-
Вони мені нагадують,
Що буде потому.

Не вміє говорити

Сидять жінки у садочку.
Одна - кофту в'яже.
- Не на мого така кофта. -
Інша з болем каже. -
Мого сало розпирає.
Порадь, що робити?
- Спробуй гарно на цю тему
З ним поговорити.
- Та чи раз вже говорила...
Слуха та сміється.
- Бо не вмієш говорити!
А мені - вдається.
Я з моїм як поговорю!
Терпить, бідний, муки,
І по тижню навіть ложку
Не бере у руки.

Самі бігли

Треба ж було небесам
На мене звалитись,
Аби саме в Рік Свині
За свині судитись.
Після («Встати! Суд іде!»)
Почалося свинство.
Заштовхали мене судді
У моє дитинство.
Примусили пригадати,
З ким палив цигарку;

Хто, коли і де налив
Мені вперше чарку.
Після цього запитали
Чим я грішний нині?
А, конкретно, - як я крав
Оті кляті свині?
- Ну, що визнаєте, -
Раз-по-раз питали, -
Що всі восьмеро свиней
Ви тоді украли?!
- Яких восьмеро?! - Кажу. -
У тому випадку
Я, даруйте мені, вкрав...
Одну свиноматку.
А семеро поросят,
Волею своєю,
Без примушення, самі
Бігли за свинею.

Нічого тужити

- Туга, друже, огорта.
Важко чесним жити.
- Чесним - важко. А тобі...
Нічого тужити.

Суд

Суд розв'язує питання:
Бути чи не бути!
У чеканні змовкла зала.
Лише суддю чути:
- Ви чому не живете
З жінкою своєю?
- Тому, пане, що все місто
Живе тепер з нею.
Зворушилась, стрепенулась,
Зашуміла зала.
Якась пані стрималась,
І таке сказала:
- Теж іще - святий знайшовся!
(Прости мене, Боже!).
Усе місто живе з нею,
А він, бач, - не може.

Серце

Кароокий, чорнобровий
Серце пропонує.
А дівчина, мов калина,
Стоїть та жартує:
- Треба мені ваше серце!
Мені й свого досить.
- То беріть печінку, пані:
Різник дівку просить.

Русалка

Із глибин морських русалка
(На пляжі, при людях)

врятувати всіх,
Погодьтеся, є висловом
довільним.
Насправді, сміх врятує
тільки тих,
У кого буде він...
не божевільним.

Важкий наркотик

На митниці доглядач
Юнака питає,
Чи наркотика,бува
В багажі немає?
Наїжився юнак.
- Є, - каже, - наркотик.
- Ваше прізвище, імя?
- Ну, Василь я, Котик.
- Розкривайте свій багаж
Хлопець - розкриває.
Далі, пильний доглядач
З торби все виймає.
Добирається до дна,
Витяг вже чимало.
- Тут наркотика нема.
В торбі - одне сало.
- А, це пане, як кому. -
Каже Васька Котик. -
Кому сало, а кому -
Це важкий наркотик.
- Не жартуйте, хлопче, з цим!
- А я й не жартую.
Я, коли шмат сала їм, -
Цілий день... кайфую.

**(Малюнок
за тематикою розділу)**

Стабільність

Учора погано.
Сьогодні погано.
І завтра...
(Як вдасться
Проснутися рано).
Виходить,
Що влада
Нам правду
Казала.
Стабільність
У нас
Таки дійсно
Настала.

Не загравайтесь!

Ловіть, хлопці, ловіть рибку,
Поки пора смутна.
Ловіть рибку, поки стоїть
Вода каламутна.
Наловите - не вагайтесь
Трішки насушити.
Бо хто знає, де вас, хлопці,
Доведеться жити.
Вода встоїться потроху...
Люд прийде до тями,
Та й накаже вам ладнати
Торбу сухарями.
...Ловіть, хлопці, ловіть рибку.
Та не загравайтесь!
Зрівняєтесь з Акулами -
Людей не цурайтесь.

Холодильник

Дзвенить напружено будильник.
У ліжку ніжитись дарма.
Відкрила мати холодильник:
Чого у ньому лиш нема!
Нема ні сала, а ні м'яса,
Ні ковбаси, ні молока...
Лиш дивний присмак, час од часу,
З порожніх камер витіка.
Дзвенить напружено будильник.
Проснулась мати. Діти сплять.
Дрижить порожній холодильник!
Ще трохи, і його... їдять.

Щастя

Народитись у сорочці -
Треба щастя мати!
Бо тепер її, даруйте,
Ні за що придбати.

Вияснили

- Не зберусь ніяк, сусідко,
Щоб тобі сказати:
Вже півроку твої кури
У мене їдять.
- Вибачай, але за збитки
Плату не проси.
Бо ти ж мені не сказала,
Що ти їх... їси.
Те, що йдуть вони до тебе -
Бачу я сама.
Недарма і половини
Їх уже... нема.

Автомобіль

- Такий мені страшний сон,
Наталко, наснився!
Наче наш автомобіль
На друзки розбився.
- Тю, дурний! Перехрестись! -
Жінка умовляє. -
Це ж який автомобіль?!
В нас його немає.
- Не свари мене дарма.
Не вмовляй, Наталко.
Розумію, що - нема,
А все одно - жалко.

Живе непогано

- Ну, як ти живеш, чоловіче? -
Сердега сердегу пита.
Сердега поглянув у вічі:
- Не плачусь! Усього хвата.
Боргів особливо багато.
Під їх тягарем аж реву.
Ні в будень не сплю, ні у свято.
А так, непогано живу.
А ще, маю купу сверблячок,
Що їх і за день не назву.
Буває - кричу від болячок.
А так, непогано живу.
Як бачиш, усього хватає.
В нестатках, як в морі, пливу.
І сил вже, і духу немає.
А так, непогано живу.

Безутішні думи про страхові суми

Колись було на тисячу
Страхуєшся, брате,
І думаєш: «Хіба варто
За них умирати?!»
А сьогодні (як поставиш
На мільйонну ставку!),
Зразу думи обсідають
Про свічки і лавку.

Відчуваєш: або нерви
Витримать не зможуть,
Або діти, при нагоді,
Вмерти допоможуть...
І біжить мороз по шкірі
Від такої суми.
І стискають тобі серце
Злі, кошмарні думи.
А прикинеш - хіба варто
Нервів стільки тратить,
Якщо всіх отих мільйонів...
На свічки не хватить!

Сотий номер

- Ти чого такий недужий,
Наче вибрався з могили?
- Бо не спав я зовсім, друже.
Цілу ніч у двері били.
Попсували мені нерви
І, вважаю, через дрібницю.
Сотий номер був на дверях
І хтось витер одиницю.

Безпідставне роздратування

Хабародавцеві хабарник милить очі:
- На цей «шматок» не тільки ви охочий.
То ж не кажіть, що шкуру з вас беру.
Я лишнього... й копійки не беру.
Щоб чесно все було - я зважив геть на кризу!
Провів... економічну експертизу.
То чим іще ви, власне, роздратований?!
Хабар... економічно обґрунтований.

Товста ціна

- По чім сало?
- По сімнадцять.
- Та воно ж тонке.
- Можу скласти його вдвоє.
- О, мені б таке!
- Але вдвоє товще сало
(Хай бабуля зна),
То удвоє буде більша
І його ціна.

Перегнули

На майданах трубили
Трубадури народні:
«Буде краще вам жити
Вже тепер, вже сьогодні!
А щоб ви в Україні
Разом попідтинню не мерли,
Ми вам небо прихилим
До вершини Говерли!»
Та коли прихилили,
Мабуть, щось перегнули,
Бо Говерли і неба...

Тільки ціни сягнули.

Причарувала

Не очима волошковими,
І не сукнями шовковими,
Не духами, не посадою, -
А новесенькою... «Ладою».

Дідове невдоволення

Дід купив маленьку булку,
Розламав її умить.
Раптом бачить - аж із булки
Чийсь недопалок стирчить.
- Подивись-но, що ти, Варко,
Наприймала в магазин...
Ач! Не міг цілу цигарку
Запекти, собачий син!

Не з'їдайся

- П'єш?
- Не п'ю.
- А палиш?
- Ні.
- Лаєшся?
- Не лаюсь.
- Щось не віриться мені.
Вельми сумніваюсь.
Бо це ж якась дивина!
Як це - вад не мати?!
- Не з'їдайся! Є - одна.
Я люблю... брехати.

Оберег чесності

- У вас сусіди чесні?
- Так - і тільки!
- А ви не кривите душею
Ані скільки?
- У нас кривить душею
Не годиться.
- Тоді, для чого он,
У закутку,
Рушниця?
- Щоб чесні, час од часу,
Помічали,
І чесності ніколи
Не втрачали.

Дірол

Багач, щоб зубами
Тримавсь за своє,
Дірол із ксилітом
Щодня хай жує.

Жувати - жує...
Але й міру щоб мав!
Бо вилетять зуби
З усім, що накрив.
А бідний у роті
Хай крутить своє:
Без цукру й ксиліту
Дірол хай жує.
Чудова новинка
Для вічних рабів!
До супу пісного
Не треба зубів.

Довгожителі

Панове! Не беріть
На владну душу гріх,
Єлейні не розводьте
Теревені.
Закон і справді
В нас один для всіх.
Та тільки є не усім він...
По кишені.

Важко підкупити

Після того, як у Львові
Вас позасівали,
Непідкупними, святими
Ви, панове, стали.
Стало важко підкупити
«Вашу честь», «святоші».
Особливо... за маленькі,
Не мільйонні гроші.

Ревізор

- Чула, у вас ревізор
Обміря геть стелю.
Мабуть, дуже пре суворий?
Скажи правду, Нелю.
- Пресуворий! - Каже тихо
Неля до Графійки.
Хабар дали - перевірів
Увесь до копійки.

Не завадить пам'яті

Чи не надто радіємо волі,
Величаємо щедрий наш край?!
Не потрапити б нам із неволі
Та одразу до Бога, у рай.
Не завадить про це пам'ятати.
Бо такого іще не було,
Щоб лупили із нас пів зарплати
Не за перли, - за гречки кіло.

Вареники

Варить кума вареники.
Аж тут - кум до хати.
Хоче кума, чи не хоче -
Треба частувати.
Але шкода вареників.
От кума і каже:
- А вчорашні ви любите?
- Авжеж! - кум їй каже.
- Тоді, куме, не чекайте,
Марно час не зводьте.
Якщо любите вчорашні,
То завтра... приходьте.

Другові - не шкода

- Слухай, Павле! Надибав я
Дублянку модерну.
Позич грошей і дай термін,
В акурат, - поверну.
- Грошей, Петре, не позичу,
Бо ж нема зарплати.
А ось термін, - який хочеш, -
Можу тобі дати.

Дурниці

- Дядьку Петре!
Ваш кінь курить?
- Кинь дурниці говорить!
- Якщо, дядьку,
кінь не курить,
То, чого ваш хлів...
горить?

Оплески (Байка)

- Які хороші люди
В цій оселі!
До чого вже привітні.
А веселі!
Як тільки я влетіла
До кімнати -
Усі в долоні
Почали плескати.
Стрибали, бігали...
І я раділа долі! -
Міль-донечка
Хвалилась мамі-Молі.
Дурненька ти! -
Міль-матінка озвалась. -
Ти дякуй долі,
Що жива зосталась.

.
Нам за кордоном
Теж поплескують
В долоні.
Та пам'ятайте,
Що сказала
Мама молі.

Не прогдувати.

Незмінна мішень економіки

Чи далекі, чи близькі
Ставить влада цілі -
Економіка завжди
Перша на прицілі.
І завжди увесь вогонь -
По одній мішені:
Б'ють вельможі злидаря
По його кишені.

Конкуренція

- Нічого не робити!
Як це, власне?
Мораль така
чужа для нас і дика.
- Повір мені,
заняття це прекрасне.
От тільки...
конкуренція велика.

Зміна пріоритетів

Проблема зв'язків
міжпланетних
Його не цікавить тепер.
До справ невідкладних,
конкретних
Ученого ринок припер.
Тепер не космічні задачі -
Гризуть його інші думки:
Як нині дружині із дачу
На борщ привезти буряки».

Взули

Якщо ви курсом
Вказаним ішли,
І ним
До краю бідності
Дійшли -
Не тіштеся,
Що втоми не відчули.
Секрет у тім,
Що вас...
Добряче «взули».

Зайвий рот

Щоб народу не город -
Уже б вимер наш народ.
А «Народна» наша влада
Була б цьому дуже рада.
Бо - навіщо їй народ?!
Це ж - великий, зайвий рот.

Краля

Ходить Галя,
Мов та краля,
Горда, гонориста.
Все гарненьке,
Все чистеньке,
Лиш душа... нечиста.

Конверсія

- Чи ви, куме, отаку
Новину чували?
Кажуть, танковий завод
Приватизували.
Під конверсію попав.
Все мають ламати.
Спецлопати через рік
Будуть випускати.
- Спецлопати? Ну й товар! -
Врешті кум озався. -
Це ж навіщо у кому
Він сьогодні здався?
- Зараз, куме, є купець
І на спецлопати.
Олігархи їх беруть
Гроші... загібати.

Погано зважує

- Твій тато всіх
Обважує на всьому!
- А ти хоч раз
Переконалась в тому?!
- За що ж а нього
Скаржаться, Оксано?
- За те, що зважує...
Слова свої погано.

Не про нас

Якщо правда,
Що людей
Псують зайві гроші,
То ця правда
Не про нас.
В нас люди... хороші.

Вершини

Хто йшов і сам
Вершив життя своє,
Той добре зна:
Вершини різні є.
Є піднебесні -
Горді і святі.
І є приземлені,
Що правда, теж круті.
Та найкрутіші з них -
Вершини, що на дні.
Де гроші крутяться...
Великі і брудні.

На вершині підлості

У пеклі воєн -
ВИГОРАЛО.
В голодоморах -
ВИМИРАЛО.
Всього набачилось село.
Важких часів
Було чимало.
Жахливих -
Теж не бракувало.
Але - підліших! - не було.

Серце

Кароокий, чорнобровий
Серце пропонує.
А дівчина, мов калина,
Стоїть та жартує:
- Треба мені ваше серце!
Мені й свого досить.
- То беріть печінку, пані. -
Різник файно просить.

Ринок і кохання

Ринок завше провокує
Запитання дивні.
- Ти одружишся зі мною
Тільки ради гривні?!
- Що ти, люба! Звідки в тебе
Мислі нехороші?
Я з тобою не одружусь...
Ні за які гроші.

Хай не спокушає

Хай холоп
Не спокушає
Ні себе, ні долю
Поки має
У засіках
Свою бараболю.
Бо, як почне
Олігархам
Землю продавати,
То не буде
Ані грошей,
Ані бульби мати.

Не для пересадки

Ходить бабця,
На прилавки
Лячно позиває.
- Скільки хочеш
За печінку? -

Продавця питає.
А той глянув
На бабуся:
Що вам її взяти
Треба, бабцю,
Сотню гривень
Не пожалкувати.
- Ти що, синку?! -
Раптом бабця
Подалася задки. -
Я ж питаю
Про печінку
Не для пересадки.

Відпрацював

Відпрацював!
Відбувся і віджився!
А на копійку -
Так і не спромігся.
Хоч цілий вік,
Як чорний віл, трудився.
Допоки міг,
Допоки - не знемігся.
Везуть в лікарню.
Взули у калоші....
Везуть, щоб
Здоров'я поновити.
А щоб спитать:
Чи є у діда гроші?!
І цим - на смерть
Його благословити.

Красиво і весело

До того, що «краще» жити
Годі щось додати,
Позаяк ціна біжить
Поперед зарплати.
А що - «весело» - за це
Щира дяка владі.
Ба! Щодня дає концерт
У Верховні Раді!

Порада панові-бідняку

Дарма, що ви
Людина неможна,
З інфляцією
Впоратися можна.
Привчіть лише себе
З помиєнь харчуватись,
І тиск інфляції
Не буде відчуватись.

Земелька

Позбувуться землиці
Ті, хто вік на ній робив.
Хитрий спритник зі столиці
Вже чимало прихопив.

- Якщо ту неситу пельку
Не заткнеть, - зітха сусід, -
Матимеш лиш ту земельку,
Що прилипне до чобіт.

(Малюнок
за тематикою розділу)

Мегабанда

Будьмо щирі і відкриті.
При державному кориті
(Нами обрана й зігріта)
Умостилась не еліта.
Не добродіїв команда,
А, даруйте, - мегабанда.
Котра, власне, тільки й знає,
Що про себе, рідну, дбає.
Хоч патяка на весь рот,
Мовляв, дбає... про народ!

Де-юре і де-факто

Хоч де-юре
Партій множина
(Різного ґатунку,
Штибу, роду),
Та де-факто
Партія одна -
Партія
Грабіжників народу.

Перелітні депутати

Ще кризою весна
Не встигла відбувати,
Ще вибори ледь-ледь
Зійшли на небокраї,
А наші перелітні депутати
Уже гуртуються
В нові партійні зграї.

На між партійному ринку

Щоб демократ купити -
Про це і думати дарма!
А от - купити демократа -
Проблеми жодної нема.

Дубове крісло

Мізки - навиворіт,
Тяма - набік...
У кріслі дубовім
Сидить чоловік.
Ні розумом
Пану душі не проїнять,
Ні силою
З крісла його не піднять.
У кріслі дубовім -
Дубова душа.
А ми, за душею,
Не маєм гроша.
Та крісло утримуєм
З року у рік...
Мізки - навиворіт,
Тяма - набік!

Владика

На Майдані - розпинався.
На Писанні - присягався.
У Софії - клявся Богу,
А поклався... на Балогу.
Підвела Владика «свита» -
Ні «підкови»*, ні копита.

**Підкова - символ президентської партії*

Патова ситуація

Стоїть наш Цар,
А навкруги - руїна.
Таке йому
І уві сні не снилось.
Заяк уже
Не тільки Україна,
А й рідне гасло
Навпіл поділилось
Прикинув Цар
І стало - страшнувато.
На кого десь
Надію покладати?!
Оранжеві скандують:
«Нас багато!»
А біло-сині -
«Нас не подолати!»

Корупційна Говерла

Говерла корупційна
Не в Карпатах,
Де однойменна височить
Гора.
Говерла корупційна
У палатах,
Що на Печерських пагорбах
Дніпра.

Територіальний поділ

Українського народу
Вороги,
Олігархічно-кланові
Бізони,
Вже ділять нас на владні
Округи.
Промовчимо - ділитимуть...
На зони.

Ангели

Ті, що зійшли
на п'єдестали, -
Крильми розмахують
в імлі.
У небі -
ангелами стали!
Ба! Одірвались...
од землі.

Про добро

Як добре,
Що - в один момент, -

Не всі бажають
Все й одразу,
А то -
Не тільки президент! -
Хворів би
На таку заразу.

Божі діти

Недобитий партократ
Ще на мізки тисне,
А добродій-демократ
Вже на шиї висне.
Вивертається холоп,
Прагне рівноваги.
Мліють ноги. Пріє лоб.
І все - з-за поваги.
І товариша шкода...
І шкода - вельможі.
Як-не-як, ці «Господа»,
То є - діти Божі!

Однаковісінькі

Усі ви різни,
Як до влади
Рветесь у вдаваній красі.
А дорветесь -
Немов ті гади...
Однаковісінькі усі.

«Карманичі»

«Карманичі» України!
Щипачі безродні!
Кишенькові мародери!
Виродки народні!
Коли, врешті,
Насититесь?!
Коли стане годі?!
Коли од вас
Не лишиться
І сліду в народі?!!

Указ

Павло роз'яснює Хомі,
Чому бандити не в тюрмі.
Як, виявляється, у нас
По судочинству є Указ.
За ним і суд чинити мають!
Отож, бандитів відправляють
Не на тверді тюремні нари,
А ген, край світу!... на Канари.

Пручались мертві

Коли продавались
Державні засади,

І громом лунав
Застороги дзвінок,
Із рук нечестивих
Продажної влади
Геть мертві (!) пручались
Приймати... вінок.

Під масками грипу

Під масками грипу свинячого
Нині
Спішать до корита державного
Свині.
Спішать, щоб для себе і діток -
Свиняток
Хапнути з корита мільйонів
Десяток.
Хапнути, щоб мати на власну
Мармизу.
А дійде до суду - списати
На кризу.

Комар (Байка)

Комар, що жив
Безпечно на болоті,
Злетів у гору
І відчув на зльоті
Як свіжо й здорово
Там дихає сучасність,
І як божественно
Видзвонює там гласність.
Летів - радів!
Аж годі милуватись,
Пора з небес
На землю повертатись.
Найпершого з усіх
Зустрів Комар Барбоса.
Зустрів і не впізнав -
Той не копив нос.
Комар довірився,
Завис йому над вухом.
Старий не відзначався
Гострим слухом,
Тому Комар пищав
Довільно та безпечно.
Барбос усе те слухав,
Безперечно.
Та коли час настав
Докопуватись суті -
Комар на вухо сів...
Барбос скипів од люті,
Зубами клацнув
(Комару на лихо!).
Де гласно все було,
Одразу - стало тихо.

.....

Цієї жертви,
Сподіваюсь, досить,
Щоб ми довіку
Пам'ятали з вами:
Під райські звуки гласності
Барбоси
Не полишають...
Клацати зубами.

Перекличка

Якщо й далі
Таку владу
Терпітимуть люди,
То в нас
Замість перепису
Перекличка буде.

Писана торба

Коли Майдани гнівом
Вирували,
То влада -
До нарду пригорталась.
Коли ж портфелі владні
Роздавали,
Народу -
Торба писана дісталась.

Гола правда

Не забули ми
Ні рік той, ані день,
Як до урни
Опускали бюлетень.
Як нам статки
Обіцяли дорізати,
Та клялися
Лише правдоньку казати.
«Ми відкриєм
Голу правду вам умить,
Тільки очі
На неправду слід закрити».
І закрили
Люди очі... на усе!
Сподівались -
Обіцянка їх спасе.
А відкрили -
Не повірили собі.
У панів
Грушок до біса на вербі.
А в ошуканих
Ні грушки, ні верби.
Підросла лише
Надія на торби.
Скоро будемо
Як Єва і Адам.
«А це ж і є - гола правда». -
Кажуть нам.

На реформованім майдані

У Києві на майдані
Мужик сіно їсть.
Остовпіли ліві й праві,
Ані кроку з місць.
Центр також непорушно
Диво спогляда.
А тим часом мужик мовчки
Сіно доїда.
Стало панство міркувати:
«Якщо цей мовчить,
То невдовзі їх до сіна
Можна всіх привчить».
Зміркувало отак панство -
І загув майдан.
Сподобитись мужикові
Прагне кожен клан.
«Ще не вмерла!» - чути справа.
Зліва чути: «Вмре!»
А - із центру: «Буде жити,
Якщо все жере!
Тільки зараз хай пасеться,
А не їсть корми,
Бо не матиме і сіна
На кінець зими».

Одна традиція

Влада й опозиція -
Дві злочинські касти,
Де одна традиція:
Красти, красти, красти!

Писана торба

Коли майдани гнівом
Вирували,
То влада -
До народу пригорталась.
Коли ж портфелі владні
Роздавали,
Народу -
Торба писана дісталась.

Дари

«За ковбасу,
Що даром дана,
Осанна панові!
Осанна!» -
Співала Миша,
Не вгавала
Допоки
В пастку не попала.
Відтоді
Сіра досвід має.
Тож

Про дари тепер співає:
«Хто нам
Щось дарма пропонує,
Той, конче,
Пастку нам готує».

Поділились

На морозному Майдані,
У палкім завзятті,
Домовлялися ділитись.
З бідними багаті.
Домовитись! Поділились.
Одні взяли - владу.
Інші, вибачте на слові,
Те, що... пада з заду.
Тепер ті, що так багато
Бідним обіцяли,
Усе роблять, аби бідні...
Біднішими стали.
Бо випаде, раптом, знову
До Майдану вдатись,
З біднішими буде, звісно,
Легше домовлятись.

Не те сіяли

Сіяли колгоспи
Не той тип еліти.
Не було на чому
Владі руки гріти.
Тепер на осонні
Кучмівської влади
Зріє тип еліти -
«Суперземлекради».
Владу вже не тішать
Тонни та центнери,
Їй тепер потрібні...
Агромільярдери.

Безвідповідальна відповідальність

Верхи за все
Відповідати згодні!
На те вони, як мовиться,
Народні.
Проте, за скоєне
Питати їх дарма.
За це - відповідального
Нема.

Метаморфоза перебудови

Кивав Іван на Петра,
Петро на Івана,
А зарплата у обох
Була непогана.
Та ось Іван перейшов
На госпрозрахунок,
До свідомості одразу

Підключився... шлунок.
Стало ніколи Івану
На Петра кивати.
Виявляється, платню
Треба заробляти.
А Петро? Петро Петром!
Він усе киває.
Для Петра перебудови
Не було і немає.
Він не сі, не оре,
Він і не мурує.
Він, як ви вже здогадались,
Іваном... керує.

Різниця є

- Слухай, Гнате, анекдот
На аграрну тему.
ВРУ про ВРХ
Рішає проблему.
- А чому не навпаки? -
Гнат питає Гриця. -
ВРУ і... ВРХ.
Хіба є різниця?!
І там, і там - Рогані.
І там, і там - б'ються,
Коли, раптом, Бог дає,
Докупи зберуться.
- І все таки, Гнате, є
Між ними різниця.
На одних чека - припін,
На інших - в'язниця.

Парасолька не спасе

Не з діоксину,
А з яйця
На світ явилась
Влада ця,
Тож од яйця вона
І згине,
Якщо людей дурить
Не кине.
Бо, коли піде люд
(На все!),
То парасолька...
Не спасе.

Нічний мотив

Скажіть,
Святі та вінценосні
Добра і Правди сівачі,
Чому
Закони доленосні
У нас приймаються
Вночі?!

Замість епіграфа
ВРУ - Верховна Рада України
ВРХ - велика рогата худоба

У нас не тільки смертні люди
До смертної дійшли межі,
За деклараціями статків,
У нас усі царьки - бомжі.

Невмирущі

Не все у нас погано,
Багато що - жахливо!
Та ми усе долаєм
І живемо, на диво.
Бо ж землю роздали нам!
І ваучери маєм!
І, що не творить влада,
А ми - не вимираєм.

Запитання до себе

Якщо і справді
Ми пройняті волею,
Якщо ми рабства
Здолали чуму,
То чи не годі нам
Гратися долею,
І чи не час
Запитати: чому?
Чому Донбас
Не рідниться з Карпатами?
Чому козацтва
Не множиться рать?
Чому бандити
Сидять не за ґратами?
Чому у кріслах високих...
Сидять?!

Овечі радощі

Невимовно вівці раді
Чути гарну новину:
Частка лєвова у владі
Знов дісталась... барану.

Золотий талісман українських виборів

Лєдь - по виборах, - у крісла
Зручно всілися Акули,
Як, даруйте, про Гонгадзе
У ту ж мить усі забули.
- Ну, а що мені робити?! -
Заволала вкотре мати.
- Поки, не робіть нічого!
Будем... виборів чекати.

Суттєва вада

Наша влада і народна,
І демократична.
Проте, має одну ваду -
Вельми склеротична.
Аби виборчі дільниці,
Сердешна, закрила,

То місця в нім
для тебе - не знайдеться.

Адаптація

Ми так адаптувались до брехні,
Що відрізнити нам уже не сила:
Оті, що нас ведуть, розумні чи дурні?
І те, куди ведуть, то рай, а чи - могила?

Піде в депутати

Їй-Бо, жінко,
Наше чадо
Піде в депутати!
Ще ж маленьке,
А вже вміє..
Кнопку натискає.

(Малюнок
за тематикою розділу)

Научайтесь

Пам'ятаєте? Місточок.
Два цапочки молоді.
Далі, два оті цапочки, -
Під місточком, у воді.
То - минулого картинки.
Ба! Тепер - не ті часи.
Тепер - скинуть під місточок,
І... копита віддаси.
Звісно, зараз і картинки
Не такі вже, як тоді.
На місточку - цап рогатий.
ап. безрогий - у воді.
Пам'ятайте, що сьогодні
У двобої вижива
Той, у кого більші роги,
І твердіша голова.

**Дерев'яна лихоманка
(український синдром)**

Для дерева владного

Ми робимо усе.
Проте, рясних плодів
Не бачити нам, схоже.
Гілками влади
Так чомусь трясе,
Що жоден плід на них
Утриматись не може.

Промовець

Промовець за трибуну став.
Зняв окуляри неохоче.
Протер. Наклав. І лиш тоді
Почав... замилувати очі.

Коронація дракона

Народ завжди
До виборів готовий,
Та не завжди
Готовий вибирати.
Дракон у нашій владі -
Триголовий!
Отож, котру із них
Йому коронувати?

Доточка

Знана ти - як панська.
Знана - як османська.
Знана - як московська,
Рівно, - як радянська.
Зрештою, всім світом
Знана - як руїна,
На якій зростає
«Олбі-Україна».
Що не пан - то свіжа
Голому сорочка.
Що не Цар - до назви
Все якась доточка.
Мабуть, сам Всевишній
Мав наворожити,
Щоб ти - без доточки! -
Не посміла жити.

Бракує сил

Сам не знає, чого хоче,
Але прагне досягти.
Бо від того - «чого хоче» -
Сил бракує відійти.

Правда про брехню

Немає згоди
В нашій Консистоїї*.
Усі гризуться,
Аж зубами крешуть.
Самі безбожно
«Вже сьогодні» брешуть,
А правди вимагають
Від історії.

**Консисторія -
у Стародавньому Римі
державна рада при імператорі.*

Знахар

- Чув - у знахарства ти робиш
Дивовижні кроки.
Що, скажи, мене чекає
У найближчі роки?
- Щонайменше літ на десять
У нестатки влипнеш.
- А що потім?
- А те потім:
Непомітно звикнеш,
І почнеш панам за юшку
Халяви лизати.
...Більше я тобі нічого
Не можу сказати.

Помилка

Помилка - це не гріх його,
За що б він уві сні пітнів.
Помилка - доказ лиш того,
Що він зробити щось хотів.

Цидулки і пігулки

Щоб нові просвітницькі
Цидулки
Вельми ефективними
були,
У Москві Табачнику
пігулки
Мовно-діоксинові
дали.
Кожна з них загорнута
в Цидулку
(Щоб не запідозрила
ПАРЕ!).
Проковтне хохол таку
пігулку
Й рідну мову миттю...
одбере.

Поле душі

Мова-поле, хоч відкрите,
Та не треба його рити.
Той, хто вдачу таку має,
Хай те поле не займає.
Хай не рие, не ямкує,
Хай зі Словом не жартує.
Бо, хто рие, той - минеться!
А спікатись... нам прийдеться.

Українське золото

Якщо мовчання - золото,
Іване,
То в нас життя, їй-Богу,
Непогане.

Старий анекдот

Петро зустрів Кузьму
І став йому казати:
- Послухай анекдот
Про бідних і багатих.
- Я це вже чув. -
Сказав Кузьма в одвіт. -
Цей анекдот
Старий, як Божий світ.
Багаті - хитрі всі,
А бідні - всі дурні.
Ти щось з новенького
Підкинув би мені.
- Так це ж з новенького. -
Петро своє товкмачив. -
Це про таких дурних,
Яких ще світ не бачив!

Світло

Чи то у мріях,
Чи то од хмелю
Хтось вгледів світло
В кінці тунелю.
І рушив потяг
На світло оне.
Аж, придивились,
Воно - червоне!
Та потяг їде,
Повітря крає,
Хоч кожен бачить...
Що нас чекає.

Кам'яна доля

Наріжним каменем
Він був у тій будові,
Яку знесли й дали
У жертву розбудові.
Тепер - з наріжного
(Здрібнілий од вживання)
Він мовчки обернувся...
На камінь спотикання.

Псяча демократія

У демократію загрався
Знаний Слон.
Тепер круг нього
Мосьок батальйон.
І кожна дзявкотить
На свій собачий лад.
А ні тобі - вперед.
А ні тобі - назад.
.....
Де Псяча демократія
В основі,
Там ходу не дають

I... Знаному Слонові.

Теорія і практика гумору

Теорій гумору
Велика множина:
Своя - на кожен факт,
На кожне протиріччя.
А практика -
Божественно одна -
Вдоволено усміхнене обличчя.

Отак!

Старого мислення
з'ясовуючи суть,
Одвічну істину
збагнути не забудь:
Якщо не плечах
власна голова -
Старого мислення
ніколи не бува.

Подарунок професора

Старий професор,
вельми іменитий,
Навшпиньки підійшов
І їй таке сказав:
- Ім'ям твоїм, кохана,
я назвав -
Мікроб,
У день твого народження,
відкритий.

Винна географія

- Бачу, Йванку, забуваєш,
Як глаголив: «Ти - мій світ!»
А сьогодні не втрапляєш
І на стежку до воріт.
- Ну, глаголив. - Плів єхидно
Хитру відповідь Іван. -
Бо тоді я був, як видно,
В географії профан.

Пане жебрак

«Шановне панство!» -
Звучить звідусіль.
А панство не має
На хліб і на сіль.
«Шановне панство!» -
Хтось зверху гука.
А панство у ямах
Обїдки шука.
«Пані і панове!» -
Лунає і так.
А ще: «Як ся маєте,
Пане жебрак?»

Хай голий, голодний
Та пан - над усе.
Яким лицемірством
Від нього несе!

Народження істини

Про цапка, про його долю
Батько мудро мову вів:
- Був цапок той неслухняний.
Вовк за те його і їв.
Син дослухав мудре слово.
Чмакнув. Губи облизав.
Одвернув од батька очі,
І, про себе так сказав:
- Бачу, спільне є між нами:
Між вовками і людьми.
Був би той цапок слухняний,
Бідолаху, - їли б ми.

Ексклюзивне інтерв'ю

Хто того не пам'ята
(Варто лиш згадати),
Як доярка інтерв'ю
Готувалась дати.
Тепер таке інтерв'ю
Усюди дається.
Осучаснилось воно:
Ексклюзивним зветься.

Пародії законодавства

Закону нашого
Пародій -
Їй-бо! - без чарки
Не збагнеш.
У нас:
Не впійманий -
Не злодій,
І впійманий -
Не злодій теж.

Етапи революційної доцільності

Розумні -
Революцію планують.
Вчиняють революцію -
Дурні.
А хитрі -
Споглядають та пильнують,
Що б хапонуть
У цій брудній
Борні.

Диспут

Доводить Климові Хома,
Що справедливості нема.
Бо в нас до неї не вступиш.
А Клима обстоює своє:
Мов, справедливість у нас є!
Але... за що ти її купиш?

Промова

Якщо промову
 виголошує Лисиця -
Ведмедеві вона
 не знадобиться.
А Півень - хай завчить її
 до крапки,
Якщо не хоче...
 простягнути лапки.

Поет і рукавичка

Писав поет,
Писав усе життя.
Писав щодня:
І зранку, і з обіду.
А як пішов, сердега,
В небуття -
Геть, будь-якого,
Не залишив сліду.
Секрет увесь -
В його манірній звичці.
Писав поет завжди...
У рукавичці.

Заплямовані дива

«Хоч їх по-різному сприймають -
Дива! - усе таки бувають. -
Про себе думає Олесь. -
Ось депутат!
І Богом даний,
І звідусіль
Недоторканий,
А... заплямований увесь».

Перестаралась

Щоб згадка була
 чистою про школу,
Щоб чистим був
 хлопчина перед людом;
У ній так чистили,
 так чистили Миколу...
Що геть змішали
 бідолаху з брудом.

Пряма дорога

Чого просили і молили Бога -
Усе дано! Усе, що має бути:
Держава! Влада!.. І пряма дорога,
З якої нам (на краще!) - Не звернути.

Таки поїдем

Вечоріє. Морозець
Босі ноги вже.
На зупинці дві блохи.
Одна одній каже:

- Чого ми тут стирчимо,
Та марне стрибаєм?
Давай, пішки підемо.
- Ні! Пса зачекаєм.

Конячий нюх

- Ну й тварина! Ну й скотина!
Тягнути - не тягне,
А підійду - за голову
Ухопити прагне.
- Що ж тут дивного!
Коняка свого потребує:
За те губою хапає
В чім... полову чує.

Паралельні світи

До них далеко
Нам не треба йти,
Не треба муки
Зносити пекельні,
Народ і Влада -
Це і є світи,
За сутністю своєю, -
Паралельні.

Крилаті пасажери

- Чули, куме! Наш літак
В Африці розбився.
Кажуть - ні один мужик
Живим не лишився.
А ще, кажуть - жіночок
Там було чимало.
- А з жінками, куме, що?
- Приземлились... вдало.
- Як це, куме? Не збагну
Вашої загадки.
- Так це! Були у жінок...
З крільцями прокладки.

Два тлумачення одного слова

ЛохоТрон - це і забава
З лазерних зеніток,
Де бандити однорукі
Окрадають діток;
ЛохоТрон - це і держава
(Божий дар епохи),
У якій на Троні злодій,
Решта люду - лохи.

Весела жінка

- Скажи, Галочко, мені -
Запитує Елла, -
Як це так, усі сумні
Одна ти - весела.
- Мене, Елло, життя б,
Життя й звеселяє.

Чи у мене гроші є?
Чи дітей немає?
Чи я, може, розкіш'ю?
Чи я не бідую?
Чи я жартами сімю
Щодня не годую?!
- Все у тебе до ладу! -
Перебила Елла. -
Недарма в таку біду
Ти одна - весела.

Паралельні світи

До них далеко
Нам не треба йти,
Не треба муки
Зносити пекельні,
Народ і Влада -
Це і є світи,
За сутністю своєю, -
Паралельні.

Таки зрівнюють

Колись моє село
Зрівняли хотіли з містом,
Щоб жити у селі
Комфортніше було.
Тепер ідею цю
Новим фаршують змістом,
Тепер - з землею
Зрівнюють село.

За ідею

Зараз ті, що на екранах
Безупинно миготять,
Ні стояти, ні сидіти
За ідею не хочуть.
Зате їздити за неї
Ще не зрікся з них ніхто!
Особливо, на заморських
Дорогих, крутих авто.

Не вернувся

Щоб вийти у люди,
Він вийшов з людей,
На вірність яким
Присягнувся.
Та, видно, зблукав
На розпуттях ідей,
Бо, пак, до людей...
Не вернувся.

Година остраху

Сліпого острахугодина

Тоді в країн настає,
Коли обмежена людина
Безмежну владудістає.

Оптиміст і песиміст

- Оптиміст і песиміст.
Що це, тату, значить?
Як, наприклад, кожен з них
Оцей бублик бачить?
- Дуже просто. Кожен з них
Має власну мірку.
Перший бачить бублик весь.
Другий - тільки дірку.

Про самопізнання

Марна то справа -
В собі копирсатись.
Марна та й годі,
Як не міркуй.
Хочеш про себе
Більше дізнатись -
Ліпшого друга...
Покритикуй.

Тринадцяте коліно

Ви - не сини
Отечества Святого!
Ви - прихвосні
Оракула чужого!
Під маскою
Козацької звитяги
Ви купчитесь
У півнячі ватаги,
Та молитесь на владу
Богом дану.
Проте, - не вам!
А хлопцям...
З-над Йордану.
Отим, кому ви
Служите уклінно,
Для кого ви -
Тринадцяте коліно!
Тож не ганьбіть
Козацькі однострої!
На цій землі
Ви - блазні, не герої.

Одверто

Безхребетний, безіменний роде!
Як тебе одурено, народе!
Як тебе ошукано, обдерто!,,
Я про це кажу тобі одверто,
Бо, на жаль, ніяк не зрозумієш,
Що не ти цим краєм володієш.
Що не ти Закони тут формуєш,
І не ти тут Владу контролюєш.
В Україні контролюю Владу...
Чорнокапелюшники хабару.

І є, і нема

Нарешті, є у нас
Усе, що має бути.
Є прапор, герб.
Є інші атрибути.
Держава є!
Та тішитись дарма,
Оскільки України
Ще нема.
Нема ще
В Україні України!
Є територія
Розору і руїни.
Є за посади
Дика боротьба,
І є народ
У статусі... раба.

Безрога німина

Чого це нас, таких великих,
Під ноги кидають усі?!
Чого це нашу барвінкову,
Співучу українську мову
Зніма з ужитку БІБІСІ?!
Невже це нам не засторога,
Що ми - втрачаємо себе!
Що нас - хто хоче, той скубе,
А ми - мов, німина безрога.

(Малюнок
за тематикою розділу)

Праведне життя

- Опісля учорашнього

Пиття

Почав я, Петре,

Праведне життя.

- Це ж як? - Петро

Здивовано пита.

- Отак! На грішне -

Гр'ошей не хвата.

По-Божому

- Врешті, куме, наша влада
По-Божому, тихо
Допоможе нам здолати
Алкогольне лихо.
Ні вина, а ні горілки
Не питимуть люди.
- Невже, куме! Це ж чому?
- Закуси... не буде.

Дав клятву

- Чи хто спати не давав,
Чи забракло ночі,
Чого це ти, - коли'єш, -
Заплющуєш очі?
- Бо я бабі клятву дав
(Щиро, без обману),
Що ніколи і ніде
В чарку... не загляну.

Помилився

- О, матінко Пресвятая!
Що мені робити?!
Ти ж казав, що від сьогодні
Вже не будеш пити.
- Ну, казав! Та ненароком
У днях трохи збився.
Вжив не вчора, а сьогодні.
На день... помилився.

І з головою буде

- Знову лізеш попід тинню
Мов ота мана.
Треба пити з головою! -
Наука жона.
- Завтра буду... з головою. -
Муж одвіт зліпив. -
А сьогодні я, між іншим,
... З бригадиром пив.

Дроби

Зустрілися за чаркою
Два вчені нероби.
От один із них питає:
- Чи знаєш ти дроби?
Скільки буде: четвертина
І ще - четвертина?
- Ти за кого мене маєш?
Мабуть, за кретина!
Та я краще тебе знаю,
Морда твоя хитра,
Що дві повні четвертини,
То буде півлітра.

Черга на щастя

- Годі мені дорікати,
Мов, зла та сварлива.
Як учора був тверезий,
Я була - щаслива.
А сьогодні, бачу, знову
Нализавсь отрути!
- Бо сьогодні моя черга
Щасливим побути.

Сімейний дует

Обніма півлітру сіяну,
Мгиче арію Панас:
«Ти навек моя, кохана,
Смерть одна розлучить нас».
Раптом голос із-за спини:
«Ні, не смерть розлучить вас».
І в ту ж мить рука дружини...
Пляшку вихопила враз.

Заїхав

- Чи брехня то, Грицю, ходить,
А чи правда гола:
Чув, до тебе мав заїхати
Приятель - Микола?
- Мав заїхати та - не їхав.
Аж це - ненароком...
- Все ж заїхав?
- Та заїхав.
Ось... ліхтар під оком.

Другорядна штука

- Крива вашої хвороби
Стрімко іде вгору!
Не кинене, діду, пити -
Позбудетесь зору.
- Зір - турбота другорядна,
Коли є сивуха.
Хто де бачив, щоб незрячий
Чарку ніс до вуха?!

Наслідки

- Кажуть, що ти кинув пити.
А наслідки - видні?
- Пити - кинув! Післязавтра
Буде рівно три дні.
А наслідки ще не встигли
Себе проявити.
Бо звідки їм було знати,
Що я - кинув пити.

Далі не потягне

Іде вулицею їяний.
Зробить крок - спіткнеться.
- Ну, що, - каже, - горілочко,
Звалить не вдається!
Ішов, ішов, приказував

Та й упав, до ката.
- Не хизуйся, що звалила,
Відьмо ти проклята!
Я ще тебе побороти
Здужаю нівроку!
Хоч звалила, але далі
Не потягнеш... й кроку!

Не обминатиме

Парубки Семен і Гриць
Повертались з вечорниць.
- Ну й дорога! - Каже Гриць. -
Що робить, Семене?
Он, дивися, іде стовп.
І знову, - на мене.
- Та нехай собі іде.
Обмини, паскуду!
- Ні! Я два вже обминув,
Третього - не буду!

Інтерв'ю

- Куди, Грицю, поспішаєш?
- До райцентру, Гнате.
Прокуророві іду
Інтерв'ю давати.
Дуже просить чоловік
Прийти, пояснити,
Як зумів я у конторі...
Самогон варити.

Світло у кінці тунелю

Коли Хома
«Ішов» додому рачки -
Усе довкруг
Туманилось од хмелю.
І тільки
Світло білої гарячки
Ледь-ледь мигтіло
У кінці тунелю.

Порозумілися

- Доведеться кинуть пити. -
Скаржиться Олесь. -
Розумієш, як наїюся,
Вранці - синій весь.
- Розумію, бо й зі мною
Приключка така.
У дружини, у моєї
Теж - важка рука.

Крутий Гаврило

Круту, даруйте, вдачу
Мав Гаврило.
Горілки міг осилити
Барило.
Проте у зоопарк

Не потикався.
Бо зайде, то - не випустять! -
Боявся.

Гонки на виживання

Двоє п'яних у машині
Крутять руль під «твіст».
- Де ми зараз? - Один каже.
- Проїжджаєм міст.
- Як проїдемо - одразу
Вправо руль крути.
- А хіба, - питає інший, -
За кермом не ти?..

Зустріч

- Яка зустріч! Скільки літ!
Здоров був, Іване!
- Не Іван я, а Степан.
Обізнались, пане.
- Ну, Степан чи ти Іван,
Усе це - байдуже.
Ти позич мені грошей
На півлітра, друже.

Сусіди

- Куди тебе дідько,
Старого, запер!
Чи добрих сусідів
Хоч маєш тепер?
- Один - придобрячий!
Та скоро помре.
А інший - горілки
І в рот не бере.

Вдома - краще

На плечі у Гриця вудка,
За плечем - рюкзак.
- Ідемо! - Гука Миколу. -
Зранку брав судак.
- Не іду. - Ураз Микола
Гриця перебив. -
Жінка щойно подзвонила,
Щоб я вдома... пив.

Смуги життя

Хто у світі
 не бачить пуття,
Хто обожнює
 пляшку-горлачку,
У того
 чорні смуги життя
Переходять...

у білу гарячку.

Розтирання

- Чого це, Петре, вчора зрання
Ти у аптеках зависав?
- Шукав спиртове розтирання
(Для спини лікар прописав).
- І, як те зілля? - Гнат моргає. -
Дивлюсь, уже допомогло...
- Та вже..І в ребрах не штрикає,
І болю - наче не було.
Щоправда, є одна зараза,
Яку це зілля не бере.
Учора пив його три рази,
А в горлі, все одно, - дере.

Смертники

- Нап'юся сьогодні до смерті!
Від ранку печінка млоїть.
- І я не відмовлюся вмерти!
Покажуй, де пляшка стоїть.

Не проблема!

- Ти чого горілку 'вш?
- Та ж сам розумів би.
П'ю трикляту, бо - рідка.
- А щоб густа?.. Ів би!
- А якби така, як мед?
- То не їв - лизав би.
- А щоб така, як смола?
- Кусками лигав би.
- А якби вона, того...
У вигляді газу?!
- Не проблема! Винюхав би
І таку заразу.

Татова розмова

- Мамо! Мамо! Йди, побачиш,
Що наш татко творить.
Обняв стовпа на дорозі
І щось з ним говорить.
- О, Господи! Що ж це буде?
Знов лика не в'їже.
Піди, сину, і послухав,
Що він йому каже.
- Та я слухав. Долинає
Лиш татова мова.
А стовп мовчить... І таткові
Не каже ні слова.

Спадок

В кабінеті пацієнт
Ледве лико вже.
- Обійдетесь без рецепта. -
Лікар йому каже. -
Пити киньте! Та в стосунках
Наведіть порядок.
Позаяк алкоголізм
Перейде у спадок.
- В мене восьmero дітей. -
Заспокоїв тато. -
На кожного припаде
Спадку небагато.

Не грюкай

Матфей оковитої
Стільки хильнув,
Що ледве додому
Вночі дотягнув.
Дружина натомість,
Щоб мужа обнять -
Взялася каструлю
На лобі рівнять.
- Отямся! - Дружину
Вмовляє Матфей. -
Не грюкай так сильно!
Розбудиш дітей.

Заспокойся!

Не з любові, а з потреб,
Що приходить з віком,
Жінка має брати шлюб
З новим чоловіком.
Перед шлюбом молода
Каже молодому:
- Мій колишній чоловік
Все виносив з дому.
А мене... Мене ганяв,
Як той трутень пчілку!
Та ще й змушував щодня
Бігати по горілку.
- Заспокойся! І облиш
Згадувати паскуду.
Тепер бігати я щодня...
По горілку буду!

Не зроби зла

- Давай, колись вирвемося
Од жінок, Семене,
І поїдемо на тиждень

У село, до мене.
- Це ідея! Давно мрію
У селі пожити.
...Але ж мене там заставлять
Самогонку пити.
- А ти не пий! На зло, кажи,
І губу не вмочу.
- Не скажу!.. Бо я нікому
Зла робить не хочу.

Широкі вулиці

Горілка привела Кіндрата
Уже по півночі до хати.
- А де ж обіцяна д~~е~~ста?! -
Дружина почала питати.
- Та ти послухай! Од Івана
Я вийшов рівно о д~~е~~в'ятій.
- Не напускай мені туману!
Не вірю цій брехні проклятій!
Ну, як це можна три години
До хати нашої чвалати?!
- Отак! За три оті години
Я мав три вулиці здолати.
- Оті три вулиці короткі,
По п'ятдесят якихось кроків!
- То правда, Жінко, що короткі,
Але які ж вони... широкі!

Плями на сонці

Дмитро ледве підійшов
До власної хати
Та й питає співпляшника:
- Бачиш мене, Гнате?
- Ні, не бачу! А ти мене?
- Я тебе? Те ж саме.
Певно, Гнате, - це на Сонці
Побільшали плями.
- Плями, Дмитре, чи не плями,
А річ очевидна:
Дарма жінці обіцяв,
Що прийду... завидна.

Нічна зміна

Якось скинулись «на трьох»
Клим, Гаврило і Тодох.
Поклялись усі: «Одну!,,
І на зміну, на нічну».
Та не тут воно було...
Враз на другу потягло.
Там - на третю, звісна річ...
А на дворі уже ніч.
Першим з хати вивіз Клим.
Цей не зна, що було з ним.
Другим - виплівся Тодох.
Пам'ята, що впав у льох.

Третім з хати ліз Гаврило.
Йому пам'ять теж відбило.
Та Гаврило працював.
Свині рило... цілував.
А клялись усі: «Одну!..
І на зміну, на нічну».

Коли б дожити

Зустрілися та товчку
Дві куми, дві Віки.
- Твій п'є, кумо?
- Авже ж їє.
- А що ж він їє?
- Ліки.
- Коли б, кумо, і мені
До того дожити,
Щоб і мій п'яниця міг
Тільки... ліки пити.

Ні дьогтю, ні смоли

- Не п'яний я! І, що кажу, -
Усе пам'ятаю.
Налий мені, кажу, чашку
Гарячого чаю.
- А смоли б ти не попив?!
А дьогтю не хочеш?!
Чого мені серед ночі
Голову морочиш!
- Та, ні дьогтю, ні смоли
Я не вимагаю..
Налий мені, каже, чашку
Гарячого чаю.

Прозріння

Зі столиці у глибинку
Прибуло якесь цабе.
Схоже, пан у президенти
Взявся випхати себе.
- Дорогі пані й панове!
Дорогі працівники!
Дорогі пенсіонери!
Дорогі пайовики!
У Миколи раптом очі
Поповзли до кзирк.
Завотузився Микола
І Петра під бік шторка:
- Чуєш, Петре, як цінують
Перед виборами нас.
А на виборах... за пляшку
Куплять кожного ураз.

Надвоє не ділить

Прийшов Петро відвідати
Хворого Івана.

Господиня звинулася,
Ставить півстакана.
- Бери, - каже, - випий, Петре,
За його здоров'я,
Нехай скоріш одужує
Старе безголов'я.
Глянув Петро на чарчину,
Глянув на Івана...
- За таке здоров'я, справді,
Досить півстакана.
А ще ж за те, щоб одужав,
Треба, Катре, пити.
То навіщо мені чарку
Надвоє ділити?
Це все одно, Що я душу
Розривати маю.
Візьми стакан, Катерино,
Та налий... до краю.

Братня розмова

Пес погавкує, біга по дроті
(Хоч давно із Оверком «на ти»).

- Зачекай, поговоримо потім.
Дай спочатку до хати ввійти.
Увійшов. Опівлітрився. З хати
Ледве виліз. Доповз до Сірка.
- Отепер, поговоримо, брате...
Та у двох - доїмо огірка.

Невідкладна робота

Прийшов Петро до Івана
І почав молити:
- Пішли, - каже, - допоможеш
Стола нахилити.
Іван повагом піднявся,
Про себе всміхнувся:
- Ти що, Петре, з глузду їжав,
Чи сили позбувся!
Тобі що - самому важко
Стола нахилити?
Чи тобі сьогодні зранку
Нема що робити?
- Та вислухай ти спочатку.
А то - розійшовся...
Як школяра відчитуєш,
Професор знайшовся!
Тут таке, Іване, діло:
Є у мене пляшка.
Та приклеїла ту пляшку
До стола Палажка.
Бодай їй так легко буде
До ста років жити!
А ні з горла потягнути,
А ні - нахилити.
А ти кажеш: «З глузду їжав!»

Тут не те, що їдеш,
Тут до дідька, до самого,
По спомогу підеш.
Ото, друже, годі дурня
На ліжку валяти.
Одягайся та підемо...
Стола нахилити.

Економічне диво

Йдуть екзамени. Напруга.
Кров шалено в скроніб
У столиці пан заочник
Економіку здає.
Пан професор щось уважно
Прокрутив у голові
І питає: - Як зробити
З однієї гривні - дві?
- Щоб таку, - студент змикитив, -
Хитру справу повернуть,
Треба, пане, самогону
Два стакани проковтнуть.
Запевняю, ця метода
Найдоступніша для нас,
Позаяк, не тільки гривня,
Все - подвоїться ураз.
Здивувався пан професор:
- Справді, рішення просте.
Два стакана... і удвічі
Економіка зросте!

Не питає

Запитує дід Микола
У діда Микити:
- Тобі баба дозволяє
Самогонку пити?
Дід Микита потер лоба
І каже: - Не знаю.
- Як це?
- Так це. Я ніколи
Баби не питаю.

Призначення

Вірші - квіти
красою грайливою
Ваблять душу
та зводять на гріх.

А мої -
шаленіють кропивою
На узбіччях
житейських доріг.

Щоб нікого
не вабило збочити!
Щоб усякому
всюди пекло,
Як у гречку
наважиться скочити
Чи - по пляшку
в сусіднє село.

**(Малюнок
за тематикою розділу)**

За Гіппократом

Лікар лагідно нагнувся
Над дідом Кіндратом.
- Ми тепер лікуєм, - каже,
Лиш за Гіппократом.
А він прямо нам говорить,
Як це має бути:
Нема грошей в пацієнта -
Дайте йому.. трути.

*Газета «Новости
медицины и фармации»
№7 за 2006 р. стор. 24.*

По-різному

- Ну, як живеш? -
Пита Ілько Тимка.
- По-різному...
Коли яка «кондиція».
Коли погано -

Забира «швидка»,
А коли добре -
Забира «міліція».

Страшна не хвороба

Хвороба її, стареньким,
Не страшна.
Вони й не через неї
Панікують.
А через те, що пенсія смішна,
Й страшна та сума,
За яку... лікують.

Лікувальний центр

- Не давно слухав бабу Олю,
Про дивний центр - «Оберіг».
Від заїкання й алкоголю
У центрі тім лікують всіх.
- Даремні, друже, намагання!
Балачки слухаєш дарма.
Від алкоголю й заїкання
Єдиних засобів нема.
Мене послухай. Досвід маю!
Бо сам у «центрі» тому був.
Відтоді і слова ковтаю.
Про чарку, правда, - геть забув.
А сталось так. Спочатку чемно
Мені до ста порад дали.
А як в очах зробилось темно,
До екстрасенса одвели.
Той подивився, щось прикинув
(Й такенну суму закачав!),
Що я, і справді, пити кинув.
Та... заїкатися почав.

Не хворів

- Щось ти добряче, Петре,
постарів.
- Та похворіти довелось
чимало.
- А я ще, друже, й разу
не хворів...
Грошей на лікування
бракувало.

Морочить голови

Потопельник лементує
Та хапає друзку:
- Люди! Гвалт! Допоможіть!
Киньте хто мотузку.
А з берега: - Чого людям
Голови морочиш.
Передумав топитися -
Повіситись хочеш!

Обмін досвідом

- Як візьму медичну книжку, -
Хникає нероба -
То де її не відкрию -
Там моя хвороба.
- А я, друже, карний кодекс
Де відкрию - плачу.
Я там себе в кожній стрічці...
За ґратами бачу.

Проблеми

Сьогодні на кожній
Високій нараді
«Малих» українців
Лякають дарма.
У нас є проблеми
Зі свинством у владі!
А з грипом свинячим
Проблеми - нема.

Пігулки

Не завсіди ветерана
Вогнепальна мучить рана.
- Пам'ятаєш, - каже Гнат, -
Як нас лікувати?
Як пігулки, в акурат,
Кожному давали?
- Еге ж. - Згадує Панас. -
Скільки літ минуло!
...А давали їх, щоб нас
В гречку не тягнуло.
- Ну й пігулки! - Кречке Гнат. -
Коли ще приймали,
А вони, лише тепер,
Чую, - спрацювали.

Не страшна хвороба

- Нервовість вашої дружини -
Хвороба зовсім не страшна.
Не буде іншої причини -
Сто років проживе жона.
- О, Боже! Милостивий Боже!
Гіркая доленька моя.
Вона сто років жити зможе...
А чи хоч рік протягну я?!

Інкогніто

Ні те, чим жив колись -
Не знали, ні тепер, -
Ніхто того не зна,
Від чого він помер.

Нервовий зрив

- Мій чоловік останнім часом
Почав балакати усі сні.
Щоночі щось белькоче басом.
Порадьте, що робить мені?
- Даремно часу не марнуйте.
Це - надважкий нервовий зрив.
- Тоді, будь ласка, полікуйте,
Аби хоч... ясно говорив.

Лікування по-китайськи

У китайській медицині
Є такі трактати,
За якими дуже просто
Зуби лікувати.
Не потрібно мати справу
Навіть з лікарями.
Сиди собі у кімнаті
У клацай зубами.
Як дізналась наша влада
Про таку методи:
Терміново перекрила
Всім гарячу воду,
Відімкнула електрику,
Не подала газу -
Чим створила всі умови
І для всіх одразу.
Аби наші мужні люди,
Без жодної плати,
Могли собі по-китайськи
Зуби лікувати

Рецепт

Прийшов Іван до лікаря
Поради просити.
- У дружини пропав голос.
Що мені робити?
Місяць панькаюся з нею,
Мов з отим підранком.
- А ви спробуйте додому
Прийти... перед ранком.

В аптеці

- Чи є у вас, хоч що-небудь, -
Просить пані Зося, -
Для ось цього, передчасно
Сивого волосся?
- В нас для вашого волосся, -
Провізор зітхає, -
Крім глибокої поваги,
Нічого немає.

Зміркували

Знаний вислів «Час лікує»
В медицині зайвим був.
А у владі, нещодавно,
Він важливості набув.
«Якщо й справді час лікує, -
Зміркували угорі, -

То навіщо нам лікарні,
І навіщо - лікарі?!»

Унікальний метод

В баби метод унікальний
Боротьби зі СНІДом:
Внесла в спальню друге ліжко,
Щоб не спати... з дідом.

Одужує

- Як дружина? Одужує?
Як діють уколи?
- Цього разу одужує
Швидко, як ніколи.
Позавчора ще лежала.
Вчора - уже встала.
А сьогодні - в мене трічі
Мискою... шпурляла.

Підірвався

Із готелю «Райська ніч»
Винесли мужчину.
Хтось прорік: - Мабуть, під «діч»
Лишню вжив чарчину.
- Не під «діч»! - По іншій бік,
Інший хтось озвався. -
На секс-бомбі чоловік
Важко підірвався.

Не той діагноз

- Не спиш, Павле?
- Та н сплю.
Глянь, на мою рожу.
Доц у Києві, а я -
Вже спати не можу.
- Видать, мучить ревматизм,
Бо який ти млявий.
- Який, Петре, ревматизм!
В хаті дах... дірваний.

У лікарні

Прийшла дівка у лікарню.
Аж глип: у палаті
Біля її коханого жінка у халаті.
- Можна мені до хворого? -
Стримано питає.
- Авжеж можна. - Жінка чемно
Їй відповідає. -
Тільки скажіть ким ви йому
Доводитесь, пані?
- Я ? Сестра! Чи вам потрібні
Іще які дані?
- Що ви! Що ви! Цього досить,
Аби мені знати, що ви, пані, сестра його!!!
А я - його мати.

Прикутий до ліжка

Зустрілися друзі.

Своє пригадали:

Як разом ходили,

Як палко кохали.

- Щось Шурика я вже

Давненько не бачу.

Якусь, мабуть, знову

Долає задачу.

- Долає. Ще й важко,

Бо другом забутий.

Між іншим, твій Шурик...

До ліжка прикутий.

- До ліжка?! Неправда!

Він - хлопець здоровий.

- Та правда! У Шурика...

Місяць медовий.

(Малюнок
за тематикою розділу)

Творча дискусія

- Людина розумом
Хоч сильна і метка,
До Вищого Творця
Іще не досяглася.
Ба! Не створила
Навіть червяка.
- Зате, скількох богів(!)
Створити спромоглася.

Бачать та невідають

У рідному краї
Пророка немає.
Бо всяк тебе бачить.
Бо всяк тебе знає.
А відать не хоче,
Що бачить Людину
В подобі і образі
Б о г о є д и н у.

Не треба блукати

Коли себе
знайти незмога -
Блукати в Небесах
не треба.
Твоя Душа -
то сутність Бога.
Твоя Земля -
то центр Неба.

Воскресне

Хто пам'ята Отця,
що одійшов до Неба,
Хто його Сина
пізнає в собі,
Той вічність сіє
у своїй добі,
І Духом той воскресне,
коли треба.

Втратили віру

Чому нещасні ми?
Чому ми так бідуєм?
Чому до Бога
Несемо печаль?
Нещасні ми -
Бо мафію годуєм!
Бо віру в себе
Втратили, на жаль!

Секрет вічності

Світ хоч і добре
створений богами -
Руйнується
і в небі й під ногами.
Взірець творіння Божого -
людина,
І та руйнується.
На все своя година.
З усього
тільки людство уціліло,
Бо над усім
сміятися уміло.

Козакові на вус

Козаче, брате мій,
Мотай собі на вус:
Тоді, лише тоді
Тут Україні бути,
Коли в душі твоїй
Воскресне не Ісус,
А Дух отих дітей,
Що йшли на смерть
Під Крути!

Засторога українському содому

Україно! Україно!
Що з тобою сталось?!
Пробудись! Подивися,
Що з тебе зосталось!
Розікрали, розпродали -
Лежиш напівгола.
А довкола тебе - діти,
Жebraки довкола
«А де ж пани?!»
Та он вони -
В розкішних палатах
Бенкетують та мізкують,
Як тебе продати.
О, матінко! Голубонько!
Устань, пробудися!!
Та на долю дітей своїх
Грішних подивися.
Вбережи їх, захисти їх
У своєму домі.
Не дай, нене, тому статись,
Що сталось в Содомі.

Одверто кажучи

Боже! Що ти накоїв?!
Світ тримається ледь.
Твої райські ізгої
Міру втратили геть.
А де міри немає
Там - учинки брудні.
Там брат брата вбиває
У пекельній борні,
І будує щось схоже
На твій, Господе, Рай.
Замість віри (о, Боже!)
Ти їм міру подай.
Бач, подав ти їм волю,
А сумління - не дав.
Тож вершать тепер долю
Ті, хто більше накрив.
Щезла міра моралі,
Вкрилась брудом краса,
Якщо буде так й далі -
Упадуть Небеса!

Свята реклама

«Не вкради! Не вбий!»
Пливе
У ефір реклама,
І чіпає за живе
Чесного і хама.
Всіх чіпає, бо - свята!
Та, на жаль, усюди
За Святинями Христа
Пекло творять люди.

Божа любов

Старенькі два діди

збираються до Бога,
Але земна
ще не скінчилася дорога.
Жива по жилах
ще просочується кров,
І тихо ще тече
розмова про любов.
- І, як це Бог! -
Один із них питає. -
Усіх, без винятку,
любов'ю огортає?
- Та так і огорта. -
Нагнувся дід до діда. -
Усіх любити
легше ніж сусіда.
На доказ - пригадай
історію сумну,
Як Бог із Неба...
скинув Сатану.

Блаженні будьте

Блаженні годі і голодні,
Бо їх найлегше ошукать.
Мовляв, повірте, - вже сьогодні
На вас чекає благодать.
Раби Донецька, Луцька, Львова -
Не надривайтесь! Не кричіть!
Господь вам дав Свободу Слова -
Блаженні будьте і... мовчіть.

Спасуться всі

Ягнята Божі,
грішні і святі!
Лише одне із вас
спасеться... на хресті.
А ті, що виживуть
і стануть баранами,
Знайдуть своє спасіння...
під хрестами.

Причастя

Яким вином
І хто б не причащав -
Одну мету у тому
Завбачав.
Бо ж таїнство одне
У будь-якій вині:
Щоб ті, хто його вжив,
Скоріш були... дурні.

Як ж то...

Якби ж то Бог
У нас не з Віфлеєма
Та щоб не Кнесет
У Верховній Раді -
Нас жодна

Не лякала би проблема,
І нам ніщо
Не стало б на заваді
Собою бути
У своєму краї!
А не рабами
У Господнім раї.

Чаша Грааля

*Чаша Грааля - чаша, з якої
причащалися учасники
Таємної Вечері*

Аби-но нам
Знайти Грааля Чашу -
Усяк до чогось
Причащатись зможе.
Лозинські -
Успадкують землю нашу.
Олійники -
Заселять... Царство Боже.

Звихнувся

- Хай, що б мені про нього
не казали,
Іванові чогось
не вистачає.
«Ви вже, мабуть, усе
пообрізали?» -
Щодня мене при зустрічі
питає.
В людину щось вселилося,
їй-Богу.
На обрізанні чоловік...
звихнувся.
- А я дивацького не бачу
в цім нічого.
Іван з Ізраїлю недавно
повернувся.

Собаки

Од них чекати святості
дарма.
Вони ніким одвіку
невмолимі.
Для них святого на землі
нема.
Собаки брешуть і...
в Єрусалимі.

Свідки

Сталось оце у суботу,
За день до Покрови.
Прийшли двоє і говорять:
- Ми - свідки Ієгови.
«Якщо «свідки», - метикую, -

А завтра - неділя...
То це мене до Ієгова
Просьте на весілля!»
Вклонився я. Подякував
Свідками і Ієгові.
- Згоден, - кажу, розважатись.
Але - по Покрові.
- Чому, раптом, по Покрові? -
Враз один питає.
- Бо, у свято, мені вдома...
Горілки хватає.

Райська наука

Лише на цвинтарі надійно
Навчають, як у Рай ввійти.
«Сплатив податки - спи спокійно» -
Гласить з могильної плити.

Відплата забутої істини

Їдуть святі звідусюди
У нашу розруху.
Кожен везе свого Бога -
Силу свого Духа.
І кожен нас надихає!
Один - через пресу.
Інший - вправно користує
Новинки прогресу:
З динаміків тільки й чути
Їх мову єлейну.
А ще інший - практикує
Обробку келейну;
В богомільних дітей наших
Вклоняться привчає.
А Україна!..
Чи не чує, чи не помічає?!
Розгубилась!
І забула істину відому:
«Як не маєш свого Бога,
Молися - чужому!»

Співуча душа

- Ну й співуча душа наша!
В цілому розвої світу Божого
Немає іншої такої.
- Як-то - нема?
Таку душу іще півень має.
Вже кипить вода на юшку,
А він все... співає.

Спаситель

Збагни, що діється довкола -
Одні спасителі снують!
Та Богові поклони буть
За те, що Україна гола.
А спробуй заперечить їм!
Вони за Слово ладні вмерти.

Та Хрест їх на Голгофу перти
Ти будеш «животом» своїм.
У тебе що, - Святих немає?
Чи Слова власного нема?!
На кого горбишся дарма,
Кому торуєш путь до Раю?!
У тебе є своя Голгофа,
Своя Земля і свій Сіон.
Ти тут не раб, не епігон,
І не підвладний Саваофа.
Ти тут - СПАСИТЕЛЬ! І тобі
Чолом нащадки будуть бити.
Зумій лише добро творити,
Й себе ОСВЯЧУВАТЬ в собі.

Дідова молитва

«О, Боже Праведний! -
Благає дід Кузьма. -
Молю тебе,
Вділи шматочок неба,
Бо в Україні
Вже землі нема...
Хіба, - на цвинтарі, -
І ту купити треба».

Стрибне без парашута

Пілот-вдівець прибув до Неба,
Прибув на зцілення до Феба.
Невдало грішний приземлився,
Бо зроду Богу не молився.
Та Феб простить! Натє він Бог.
Іде пілот. Не сам - удвох
Прошкують з Ангелом до Феба.
Аж бачить грішник: серед неба...
Його дружина! «Що робить?» -
Майнула думка. І умить
Пілот до Ангеланагнувся.
А щоб Святий не одсахнувся -
Враз осінив себе хрестом.
І боязко вказав перстом:
- Он, бачиш! Жінка йде од тестя.
Страшніша другого пришестя
Для мене буде зустріч ця.
В ім'я і Сина, і Отця
Тебе, святішогоблагаю:
Спаси од шлюбного од раю.
Бо як поновиш шлюбні пута,
Стрибну звідсіль... без парашута.

Навивпередки

- Чи то правда, святий отче, -
Прихожанин запитав, -
Що Всевишній третю жінку
Ні про що у вас забрав?
- Правда, син мій, суцця правда.
Доля в кожного своя.

Бог взяв третю, я - четверту.
Бере Бог... беру і я.

Сповідь

На сповіді чує глас
Молодиця гожа:
- Я сьогодні прийду знов,
Якщо воля Божа.
- Бійтесь Бога! - Та в одвіт
Стала говорити. -
Дайте, батюшко, хоч день
Без гріха прожити.

Із тієї ж фірми

Церкви Божої слуга
Ледь руко поклався,
Як за волею Отця -
До округи взявся.
Крок за кроком,
Двір у двір
Ходить, промовляє,
На безгрішній путі
Панству наставляє.
Аж підходить до дверей,
Дзвонить, як годиться,
До квартири, де живе
Ірма пишнолиця.
Дівка саме у той час
Милого чекала.
- Це ти, янголе? - Умить
Ніжно запитала.
- Ні. - Душпастир одповів,
І прорік до Ірми. -
Я - не янгол. Але я...
Із тієї ж фірми.

Слушне запитання

Одзвонили в храмі дзвони
У неділю зранку.
По відправі слуга Божий
Пита прихожанку:
- Ти, як бачу, на сповіді
День при дні буваєш.
Коли ж це ти, чадо моє,
Грішити встигаєш.

Чартером до Бога

Благословення щоб Господне мати
На те, щоб конкурента обігнати
Та, щоб жертвний піднести калим,
Сьогодні наші провідні злодії
Уже не йдуть до Лаври чи Софії,
А чартером летять... в Єрусалим.

Істина замислу Божого

Коли богів творили

для Сіона,
Не дослухались
нашого Закона,
І вічного життя
Благали не для нас.
У краї тім і Господа
молили,
І Зірку Віфлеємську
запалили,
Щоб наш Чумацький шлях
У серці нашім згас.

Слейна мова

Де мова єлейна
Про святість лунає,
Там святості - мало.
Там правди немає!
Там в душу не входять,
Там в душу - вповзають.
Там хитро на душу
Петлю накидають.
І стягують! Стягують
Тонко і вміло.
Аж поки не звикне
Вклонятися тіло;
І розум не стане
Коритись чужому,
Небесно високому,
Вельми святому!
Не вчитель - хто вічно
Стовбичить у перших.
Кого жоден учень
Не зміг перевершить.
До кого віками
Здіймаються руки,
Аби дотягтися
Чужої науки.
Де мова єлейна,
Там - правди немає!
Там розум ніколи
Вершин не сягне.
Не істину-труту
Там в душу вливають!
Там сковують тіло,
Там волю вбивають!
Де мова єлейна,
Там - справжня катівня!
Там зводять Людину
До рабського рівня.

Святе і грішне

Що Спаситель із Карпат -
Твердо знає кожен брат.
А що рідна наша мова -
Придеснянська, при дніпрова
Це, на жаль, не кожен зна.
Заважає Сатана.

Чи ж дізнаємось про те:
Що в нас грішне, що - святе?!

Пророк

Хоч як під святого
родився Пророк,
Та все в ньому було
потворним.
Моря, ним розлитих
по світу, думок
І ті були...
Мертвим і Чорним.

Не всі брати

Господь усіх
воліє пригорнути,
Щоб всі були
по-братньому єдині.
Але ж братами
всі не можуть бути,
Бо є ще й інші
родичі в родині.

Мить спокути

Коли тебе
возносять ген до неба
І ти себе
народжуєш згори,
Земних батьків
зрікатися не треба.
Гріха цього
на душу не бери.
Ти пригадай,
як під склепінням храму
Ісус родини
зрікся в забутті.
Та мить прийшла
І він згадав про маму.
На жаль, ця мить
приходить на хресті.

Матв. 12:46-50.

Ів. 19:25-27.

Божа межа

За те, що живу я
На Божій межі,
Мене ненавидять
Свої і чужі.
Свої - що одверто
їм правду кажу.
Чужі - що пантофлі
За страх не лижу.
Не дарма говорять,
Що Божа межа
Така ж небезпечна,
Як лезо ножа.

Дорога на небо

Хаос у суспільстві.

Сум'яття в душі.
Зневіра у трепетнім серці.
В руках загрубілих
жебрацькі книші
І ти - на колінах у герці.
Боятись! Боятись!
Боятись всього.
Ставити гнучкішим од гумки.
Боятися Бога!
І пана свого.
Боятися власної думки!..
Бо розум і думка -
то дім Сатани.
Лиш серце - прихисток для Бога.
Бездумним - ні в чому
не буде вини,
їм... тільки на Небо дорога.

Лохнеське диво

Освячені вірою
Ангельські клони
Ще довго дуритимуть
Стадо своє.
Ще в диво Лохнеське
Повірять мільйони,
Бо лóхів у світі
Чимало ще є.

Боги

Напочатку було Слово -
Знак, який нас виділяє
З-поміж суцього усього,
Чому меж ні в чім немає.
Все у всьому! Цю єдність
Ми досить ще пізнали.
Але досить влучним словом,
Словом «Всесвіт» це назвали.
І тепер вже несуттєво,
Що ми ставим на початку.
Ми у Всесвіт постали,
Як Порядок з Безпорядку.
Не з'являється ніколи Щось
У Всесвіті з Нічого.
І Ніщо у світі суще!
Лиш не відаєм про нього.
Тож, у розвитку своєму,
Маємо усе робити,
Щоб у Просторі і Часі
Нам себе не загубити.
Їжмо з дерева Пізнання,
Їжмо вічно, безупину!
Смерть ми вже сповна пізнали,
А життя - наполовину.
Пам'ятаймо! Тим у світі

Вічно жити й панувати,
Чиї образ і подобу
Час не зможе поховати.
Не плюндруймо передчасно
Лоно Матері своєї.
Нам ще довго доведеться
Вікувати біля неї.
Вікуватимем допоки
Не почуємось БОГАМИ,
Поки інша твердь небесна
Нам не ляже під ногами.
І на тій, на іншій тверді
Освятиться та програма,
За якою ти, - Людино,
Створиш з пороку Адама.

Слово

Всього бува...
Та все минає.
За плином часу
Все пливе.
Живого - вічність
Не приймає.
Скількох богів
Уже немає...
А людство -
Все іще живе!
Живе і творить.
Творить Слово!
У Слові тім
Фіксує мить,
Щоб вічність в неї
Умістить.
Щоб воскресить
І оживить
Усе, що було
І, що буде.
У Слові ми -
Боги і Люди.

Про святе і грішне

Жив-був на світі чоловік.
Жив без гріха і каяття.
Так і прожив, сердега, вік
Без будь-яких ознак життя.
М о р а л ь
Живеш - живого не цурайся.
Гріши щодня! Гріши і - кайся.

Христові походи

Старий Карпо,
Не Бога ради,
Щодня приходять
До сільради.
Він, ради Бога,
П'ятий рік
Покрівлі просить.

Дах протік.

Знайшла божественне

Дивлюсь, - дарма шукаєш раю.
Дарма од мене ти пішла...
Он, молодиця у трамваї
Божественне в мені знайшла.
«О, Господи! - Проговорила. -
Куди ж ти прешся з рюкзаком?!»
І привселюдно осінила
Мене три рази... кулаком.

Набожний

- А поглянь-но, жінко,
в святці, -
Приспішило Гната, -
Чи немає там сьогодні
Хоч якого свята?
- Ти диви! Який набожний...
Аж, раптом, - зурочу!
- А до чого тут «набожний».
Я - випити хочу.

Розширення

Розширення Всесвіту -
Річ неспростовна.
Проте, як завжди,
Таємничості повна.
Оскільки ніщо
Не ьбереться з нічого,
То є запитання
До Бога самого:
Розширення Всесвіту
(З краю до краю),
Іде за рахунок...
Гесни* чи раю?!
**Гесна - пекло.*

